[2020] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1

ਸ਼ਤਰੂਘਨ ਬਬਨ ਮੇਸ਼ਰਾਮ

v.

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ

(2016 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 763-764)

ਨਵੰਬਰ 02, 2020

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੁਰਾਰੀ, ਜੇਜੇ]

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 – ਐਸ.376 (1), (2) (ਐਫ), (ਆਈ), (ਐਮ), ਐਸ.376-ਏ ਅਤੇ ਐਸ.302 - ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 – ਸ.6 – ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ - ਢਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਉਸ ਦੇ ਮਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਮਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੱਟੇ ਗਏ ਸਨ - ਬਲਾਤਕਾਰ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰਤਾ ਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਦੇ ਛਿੜਕਾਅ ਮਿਲ ਗਏ ਸਨ - ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂ - 6-ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਪਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ - ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ ਬਹੁਤ ਦੁਰਲੱਭ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ / ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376-ਏ; ਸੁਖ਼ਤ ਕੈਦ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (1) (2) (ਐਫ), (ਆਈ) ਅਤੇ (ਐਮ) ਅਤੇ ਯੂ / ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ: ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ 7:30 ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤਾ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਨਾਲ ਸੀ, ਬਹਾਨੇ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ। ਪੀੜਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੀੜਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਮਾਮਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ, ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਪੀਡਬਲਯੂ -2, ਦਾਦਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਪੱਖ ਨਾਲ - ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ ਸੱਟਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ - ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਘਟਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ - ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਨੇੜਤਾ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਵਿਚ ਤਤਪਰਤਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਬੂਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹਨ - ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੱਟ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨਤ ਸਮਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ - ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਪੈਂਟ ਮਿਲੀ - ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪੈਂਟ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਖੂਨ ਪੀੜਤ ਦਾ ਸੀ - ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਥੇ
ਪੀੜਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ

ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਜੋ ਯੋਨੀ 'ਤੇ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ

ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਖੇਤਰ; ਅਤੇ ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਦੇ ਛਿੜਕਿਆਂ ਦਾ ਮਿਲਾਪ - ਇਹ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਲੜੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਹੋਰ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ -
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਐਫ), (ਆਈ) ਅਤੇ (ਐਮ) ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਆਰ / ਡਬਲਯੂ ਐਸ 6 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੇ) ਅਤੇ (ਐਮ) ਦੇ ਤਹਿਤ, (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 2019 ਦੇ ਐਕਟ 25 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ) - ਕਿਉਂਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਤ ਜਿਨਸੀ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ
ਹਮਲਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376ਏ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ।

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 – ਧਾਰਾ 299, 300 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302 – ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ - ਇੱਕ ਢਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ
ਉਸ ਹਮਲੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ - ਕੀ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੨੯੯ ਅਤੇ ੩੦੦ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ - ਕਿਹਾ: ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਢਾਈ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਿੰਨਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ।
ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ
ਕਤਲ।

ਸਜ਼ਾ/ਸਜ਼ਾ - ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ - ਢਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਮਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਅਜਿਹੇ ਹਮਲੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ -

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਮਾਮਲੇ ਹਨ; ਧਾਰਾ 376 (1) (2) (ਐਫ), (ਆਈ) ਅਤੇ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਮ) ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 - ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੀ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ: ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ - ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਕੇਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਯਕੀਨਯੋਗ ਹਨ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਤ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸੀ ਸਪਸ਼ਟ, ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਹਨ
- ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਇਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਢਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਮੌਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ
ਜੁਰਮਾਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ - ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੰਕੇਤ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਈ
- ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ
ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਜਿੱਥੇ ਪੀੜਤ ◌ਾ◌ਂ ਦੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ

ਈ ਉਮਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਉਮਰ ਕੈਦ ਸੀ - ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਲੋਭੀਂਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਓ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ -
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ - ਦੂਜਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈ - ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਧਾਰਾ 376 ਏ ਆਈਪੀਸੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੌਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਉ

ਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜੀ ਜੁਰਮਾਨਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376ਏ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਧਾਰਾ 376 (1), (2) (ਐਫ), (ਆਈ) ਅਤੇ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਮ) ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 – ਧਾਰਾ 235 (2) – ਦੰਡਾਵਲੀ ਕੋਡ, 1860 – ਧਾਰਾ 376 (1), (2) (ਐਫ), (ਆਈ), (ਐਮ), ਐਸ 376-ਏ ਅਤੇ ਐਸ 302 - ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 – ਐਸ.6 - ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ'ਤੇ, ਭਾਵ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਯੂ/ਧਾਰਾ 376-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੋ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ, ਯਾਨੀ

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (1) (2) (ਐਫ), (ਆਈ) ਅਤੇ (ਐਮ) ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 - ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਸੇ ਦਿਨ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 (2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ - ਕਿਹਾ ਗਿਆ: ਸਿਰਫ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 (2) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ

ਡਗਦੂ ਬਨਾਮ ਡਾਗਦੂ ਵੀ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ।

ਦੰਡਾਵਲੀ ਕੋਡ, 1860 – ਧਾਰਾ 376 (1) (2) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 376 ਏ - ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2013 – ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2013 – ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ – ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376-ਏ; ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (1) (2) (ਐਫ), (ਆਈ) ਅਤੇ (ਐਮ) ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ - ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2013 (ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) 03.02.2013, ਧਾਰਾ 376 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਜ਼ਾ "ਉਸ ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ" - ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 376 (2) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ "ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਕੈਦ" ਹੋਵੇਗੀ।

ਮਤਲਬ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੈਦ"

- ਕੀ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਧਾਰਾ 376 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਮਤਲਬ "ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬਾਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਕੈਦ" ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਜ-ਬਾਅਦ ਤਜਵੀਜ਼ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗੀ -

ਸ਼ਤਰੂਘਨ ਬਬਨ ਮੇਸ਼ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ

ਕੇਸ, ਅਪਰਾਧ 11.02.2013 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ

ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦਾ ਏ ਲਾਗੂ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ 03.02.2013 ਤੋਂ ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਧਾਰਾ (ਐਫ), (ਐਚ) ਅਤੇ (ਐਲ) ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (2) ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ
ਆਕਰਸ਼ਿਤ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਟੀਕਲ 20 (1) ਦੇ ਨਾਲ ਐਕਸ-ਪੋਸਟ-ਫੈਕਟੋ ਨੁਸਖੇ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ - ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ
ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ
ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 433ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਆਫੀ ਅਤੇ ਬਦਲਾਅ - ਪਰ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਸਖਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ "ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋਵੇਗਾ" ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ
ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ

ਸੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (1) ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ
ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦਾ ਮਤਲਬ "ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋਵੇਗੀ"।

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 – ਸ.299 ਅਤੇ ਐਸ.300 – ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਕਿਰਿਆ - ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ - "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ - ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ.

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

1. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅੱਠ ਹਾਲਾਤ ਪਾਏ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 7:30 ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤਾ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਨਾਲ ਸੀ, ਬਹਾਨੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ
ਪੀੜਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਮਾਮਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ।
ਸਬੂਤ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਦਾਦਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ।
ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਤਾਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗਵਾਹ ਉਸ ਦਾ ਦਾਦਾ ਸੀ

ਪੀੜਤ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਰਾਹੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਬਿਆਨ ਠੋਸ, ਇਕਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 18.1] [48--; 49--]

2. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਦਾ ਪੱਖ ਭਾਵ ਆਂਗਨਵਾੜੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ।

ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸਬੀਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। 46 ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੱਟ ਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਭਾਵੇਂ 9 ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨੇੜਤਾ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੁਸਤੈਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਹਾਲਾਤ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। [ਪੈਰਾ 18.2] [49--]

3. ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 7-ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟ ਪਾਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੱਟ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 46 ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੱਟ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ.ਐਚ.46 ਵਿੱਚ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚੌਥੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 18.3] [49--]

4. 5ਵੀਂ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੱਪਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਮਾਸ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, 5 ਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲੀ ਪੀੜਤ ਦੀ ਪੈਂਟ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ, ਅਤੇ 5 ਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੀ ਪੈਂਟ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪੀੜਤ। [ਪੈਰਾ 18.4] [49--; 50-]

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ 6 ਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਵੀਰਜ ਦੇ ਦਾਗ, ਡਾਕਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਜੁੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਛੇਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 18.5] [50-]

ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ . 54 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਖੂਨ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪੱਟ'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਇਹ ਪੀੜਤ ਾ ਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਸਮੇਤ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 7 ਵੀਂ
ਹਾਲਾਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 18.6] [50-ਬੀ-ਸੀ; 50]

ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀੜਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਸੀ;
ਅਤੇ ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਦੇ ਛਿੜਕਿਆਂ ਦਾ ਰਲੇਵਾਂ। 8ਵੀਂ ਸਥਿਤੀ
ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਕਤ ਹਾਲਾਤ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਮਾਸ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ. [ਪੈਰਾ 18.7] [50-; 51--]

ਕੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਹਾਲਾਤ ਸ਼ਰਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਹੈ।

ਸਥਾਪਿਤ ਹਾਲਾਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ:-

ਪੀੜਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਾਦਾ ਤੋਂ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਹ
ਆਂਗਣਵਾੜੀ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਮਿਲਿਆ; ਕਿੱਥੇ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੀੜਤਾ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਦਿਲਦਾਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਸਨ।

ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਐਫ
ਉਸ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਇੰਨਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜਤ, ਢਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ, ਹੋਰ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਭਾਵ ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਜੀ ਛਿੱਲ, ਹਾਸ਼ੀਏ ਅਨਿਯਮਿਤ, ਖੂਨ ਦੀ ਘੁਸਪੈਠ, ਲਾਲ.

ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰ ਸੀ ਕਿ ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਦੇ ਛਿੜਕਿਆਂ ਦਾ ਰਲੇਵਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ.

ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਕਾਰਨ ਹੋਈ।

(ਜੀ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਉਸਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ।

(ਜ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

() ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪੱਟੜੀ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਪੀੜਤ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਸਨ।

ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ () ਤੋਂ () ਤੁੱਕ ਦੇ ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹੁਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਹੋਰ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਲੜੀ। [ਪੈਰਾ 19] [51--; 52-]

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਐਫ), (ਆਈ) ਅਤੇ (ਐਮ) ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਧਾਰਾ 5 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਜੇ) ਅਤੇ (ਐਮ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ)
2019 ਦੇ ਐਕਟ 25 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ)। ਕਿਉਂਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਤ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 22] [52--]

ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਸਨ
ਉਸ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ। ਪਰ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ
ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੱਟ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਝੱਲਣੀ ਪਈ ਸੀ।
ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਧਾਰਾ 299 ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੦ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 23] [52--; 53- -]

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਤੀਜਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 2 1/2 ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਮੌਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਹਮਲੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ
ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ ੩੦੦ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ
ਕਤਲ ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 28] [66--]

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ: (ਓ) ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ (ਅ) ਜੇ ਸਥਿਤੀਗਤ
ਸਬੂਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਕਿਰਦਾਰ ਦਾ ਹੈ
ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਕੇਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 41] [97--]
ਜੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: (ਓ) ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਬੇਮਿਸਾਲ ਕੇਸ; (ਅ) ਕੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਯਕੀਨਯੋਗ ਹਨ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 53] [126--; 127--]

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹਾਲਾਤ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੋ।
ਹਾਲਾਤ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ, ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਢਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਮਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਵੀ ਡੰਗ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰਤਾ ਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਰਲੇਵਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ
ਪੀੜਤ ਦੇ ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਦੇ ਛਿੜਕਾਅ। ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ,
ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੀੜਤ ਦਾ ਮਾਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 53] [127--]

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸਿਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਕ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀਆਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੰਕੇਤ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਪੀੜਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਸੀ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 10, 11, 16, 24 ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ,
ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 30 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਚਾਰਟ ਦੇ 40, 45 ਅਤੇ 64 ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਪੀੜਤ ਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਉਮਰ ਕੈਦ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਬੰਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। [ਪੈਰਾ 53][127-ਡੀ-ਜੀ]

16. ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਵੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 54] [127--
; 128]

17. ਦੂਜਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376ਏ ਤਹਿਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਅਪਰਾਧ 11.02.2013 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 376 ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਰਜ-ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 376ਏ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੭੬ ਏ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ
ਧਾਰਾ 376ਏ ਆਈਪੀਸੀ, ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਉਪਲਬਧ ਹੈ
ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਏ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਜੁਰਮ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 55] [128--
]

ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ ਬਨਾਮ ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ
(1984) 4 ਐਸਸੀਸੀ 116 : [1985] 1 ਐਸਸੀਆਰ 88; ਆਂਧਰਾ ਰਾਜ
ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਰਾਇਵਰਪੂ ਪੁੰਨਯਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1976) 4 ਐਸਸੀਸੀ 382: [1977] 1 ਐਸਸੀਆਰ 601; ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼
ਰਾਜ
ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ [1968] 2 ਐਸਸੀਆਰ 522; ਸੰਤੋਸ਼
ਸ਼ੰਕਰ ਪਵਾਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ੰਕਰ ਪਵਾਰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2015) 7
ਐਸਸੀਸੀ 641: [2015] 4 ਐਸਸੀਆਰ 962; ਸੁਰਜ ਜਗਨਨਾਥ ਜਾਧਵ
v. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2020) 2 ਐਸਸੀਸੀ 693: [2019] 15 ਐਸਸੀਆਰ 84; ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਿਬਾਕਰ
ਨਾਇਕ ਅਤੇ ਹੋਰ (2002) 5 ਐਸਸੀਸੀ 323 : [2002] 3 ਐਸਸੀਆਰ 307; ਰਾਜ, ਸਰਕਾਰ
ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਐਨਸੀਟੀ ਸੁਨੀਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (2001) 1 ਐਸਸੀਸੀ 652
: [2000] 5 ਬੇਨਤੀ। 144; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿੰਘ ਵਿ. ਅਵਸਥਾ
ਪੰਜਾਬ (2006) 12 ਐਸਸੀਸੀ 79: [2006] 8 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 889;
ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਯ ਅੰਬੋ ਰੋਕੜੇ ਵਿ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ
(2019) 13 ਸਕੇਲ 187; ਡਗਦੂ ਬਨਾਮ ਡਾਗਦੂ ਵੀ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ
(1977) 3 ਐਸਸੀਸੀ 68 : [1977] 3 ਐਸਸੀਆਰ 636; ਬੀ.ਏ. ਉਮੇਸ਼ ਬਨਾਮ
ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਨਰਲ, ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (2017)
ਐਸਸੀਸੀ 124: [2016] 5 ਐਸਸੀਆਰ 438; ਵਸੰਤ ਸੰਪਤ ਦੁਪਾਰੇ
v. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2017) 6 ਐਸਸੀਸੀ 631: [2017] 3 ਐਸਸੀਆਰ 850; ਮਨੋਜ ਸੁਰਿਆਵੰਸ਼ੀ ਬਨਾਮ
ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ (2020) 4 ਐਸਸੀਸੀ 451; ਹਨੁੰਮੰਤ ਬਨਾਮ ਹਨੁੰਮੰਤ ਵੀ. ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [1952] ਐਸਸੀਆਰ
1091; ਵਡੀਵੇਲੂ ਥੇਵਰ
ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ [1957] ਐਸਸੀਆਰ 981; ਜੁਮਾਨ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਜੁਮਾਨ ਖਾਨ ਵਿ.
ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1991) 1 752: [1990] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 398; ਅੰਮ੍ਰਿਤਲਾਲ ਸੋਮੇਸ਼ਵਰ ਜੋਸ਼ੀ
ਬਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਲਾਲ ਸੋਮੇਸ਼ਵਰ ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1994) 6 ਐਸਸੀਸੀ 186: [1994] 2 ਬੇਨਤੀ
ਐਸਸੀਆਰ 510; ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਉਰਫ ਦਾਦਿਆ ਸ਼ੰਕਰ ਅਲਹਟ ਬਨਾਮ ਰਾਜ
ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ; (2008) 15 ਐਸਸੀਸੀ 269:[2008]
13 ਐਸਸੀਆਰ 81; ਵਸੰਤ ਸੰਪਤ ਦੁਪਾਰੇ ਬਨਾਮ ਵਸੰਤ ਸੰਪਤ ਦੁਪਾਰੇ ਵਿ. ਅਵਸਥਾ
ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (2015) 1 ਐਸਸੀਸੀ 253; ਮਨੋਹਰਨ ਬਨਾਮ ਮਨੋਹਰਨ ਵੀ. ਰਾਜ (2019) 7 ਐਸਸੀਸੀ 716; ਅਲੋਕ
ਨਾਥ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਅਲੋਕ ਨਾਥ ਦੱਤਾ ਵਿ. ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (2007) 12 ਐਸਸੀਸੀ 230: [2006] 10 ਬੇਨਤੀ।
662; ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਦਾਨੰਦ (2) ਬਨਾਮ ਅਵਸਥਾ ਕਰਨਾਟਕ (2008) 13 ਐਸਸੀਸੀ 767:[2008] 11 ਐਸਸੀਆਰ 93;
ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ (1998) 5 336:[1998] 3 317; ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਵਿ. ਅਵਸਥਾ
ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (2019) 16 ਐਸਸੀਸੀ 278; ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2017) 8 ਐਸਸੀਸੀ 204: [2017]
251; ਐਮ.ਡੀ. ਮੰਨਨ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (2019) 16

ਐਸਸੀਸੀ 584: [2019] 8 ਐਸਸੀਆਰ 266; ਦਿਲੀਪ ਬਾਂਕਰ ਬਨਾਮ ਦਿਲੀਪ ਬਾਂਕਰ ਐਮ.ਪੀ.
ਮਨੂ/ਐਸ.ਸੀ./1125/2019 ਦੀ ਸਥਿਤੀ; ਰਮੇਸ਼ਭਾਈ ਚੰਦੂਭਾਈ ਰਾਠੌੜ ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ਭਾਈ ਰਾਠੌੜ ਵਿ. ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ
(2009) 5 ਐਸਸੀਸੀ 740; ਧਨੰਜਯ ਚੈਟਰਜੀ ਬਨਾਮ ਧਨੰਜਯ ਚੈਟਰਜੀ ਵੀ. ਡਬਲਯੂ.ਬੀ. ਰਾਜ (1994) 2
ਐਸਸੀਸੀ 220: [1994] 1 ਐਸਸੀਆਰ 37; ਅਸ਼ੋਕ ਦੇਬਬਰਮਾ @
ਅਚਕ ਦੇਬਬਰਮਾ ਬਨਾਮ ਅਚਕ ਦੇਬਬਰਮਾ ਬਨਾਮ। ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਰਾਜ (2014) 4 ਐਸਸੀਸੀ
747 : [2014] 4 ਐਸਸੀਆਰ 287; ਸੁਦਾਮ ਬਨਾਮ ਡਾਮ ਬਨਾਮ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ
(2019) 9 ਐਸਸੀਸੀ 388: [2019] 14 ਐਸਸੀਆਰ 943; ਸੰਤੋਸ਼
ਕੁਮਾਰ ਸਤੀਸ਼ਭੂਸ਼ਣ ਬਰਿਆਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ
(2009) 6 ਐਸਸੀਸੀ 498: [2009] 9 ਐਸਸੀਆਰ 90; ਕਾਲੂ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਕਾਲੂ ਖਾਨ ਵਿ.
ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (2015) 16 ਐਸਸੀਸੀ 492; ਰਵੀਸ਼ੰਕਰ
ਉਰਫ ਬਾਬਾ ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ
(2019) 9 ਐਸਸੀਸੀ 689: [2019] 14 ਐਸਸੀਆਰ 285 - ਭਰੋਸੇ.

ਅਲਾਉਦੀਨ ਮੀਆਂ ਬਨਾਮ ਅਲਾਉਦੀਨ ਮੀਆਂ ਵੀ. ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (1989) 3 ਐਸਸੀਸੀ 5 : [1989] 2 ਐਸਸੀਆਰ 498;
ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1991) 4 ਐਸਸੀਸੀ 341 : [1991] 2 ਐਸਸੀਆਰ 256;
ਅਜੈ ਪੰਡਿਤ ਬਨਾਮ ਅਜੈ ਪੰਡਿਤ ਵੀ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2012) 8 ਐਸਸੀਸੀ 43
: [2012] 10 ਐਸਸੀਆਰ 70; ਬਿਸ਼ਨੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ ਬਨਾਮ ਬਿਸ਼ਨੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ ਵਿ. ਅਸਾਮ ਰਾਜ (2007) 11
ਐਸਸੀਸੀ 467:[2007] 1 ਐਸਸੀਆਰ 916;
ਸੇਬਾਸਟੀਅਨ @ ਧਰਤੀ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ (2010) 1
ਐਸਸੀਸੀ 58; ਪੂਰਨ ਚੰਦਰ ਕੁਸ਼ਲ ਬਨਾਮ ਪੂਰਨ ਚੰਦਰ ਕੁਸਲ ਵੀ. ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (2011) 15 ਐਸਸੀਸੀ 352; ਏ.ਪੀ.
ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਟੀ. ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੁਮਾਰ (2003)
1 ਏਸੀਆਰ 627 (ਐਸਸੀ); ਮੁਹੰਮਦ. ਚਮਨ ਬਨਾਮ ਚਮਨ ਬਨਾਮ। ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ)
(2001) 2 ਐਸਸੀਸੀ 28; ਰਮੇਸ਼ ਹਰੀਜਨ ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਹਰੀਜਨ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2012) 5 ਐਸਸੀਸੀ 777: [2012]
6 ਐਸਸੀਆਰ 688;
ਦੇਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (2013) 7 ਐਸਸੀਸੀ 725: [2013] 6 ਐਸਸੀਆਰ 108; ਰਮੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਵੀ.
ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ
(2014) 9 ਐਸਸੀਸੀ 392: [2014] 7 ਐਸਸੀਆਰ 956; ਮੁਹੰਮਦ. ਆਰਿਫ
ਉਰਫ ਅਸ਼ਫਾਕ ਬਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ (2014) 9 ਐਸਸੀਸੀ 737:[2014] 11 ਐਸਸੀਆਰ
1009; ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਵਿ. ਰਾਜ
ਪੰਜਾਬ (1976) 4 ਐਸਸੀਸੀ 190 : [1977] 1 ਐਸਸੀਆਰ 229;
ਕਾਮਤਾ ਤਿਵਾੜੀ ਬਨਾਮ ਕਾਮਤਾ ਤਿਵਾੜੀ ਵੀ. ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1996) 6 ਐਸਸੀਸੀ 250: [1996] 5 ਬੇਨਤੀ
ਐਸਸੀਆਰ 507; ਮੇਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਐਮ.ਪੀ. ਰਾਜ
(1999) 9 ਐਸਸੀਸੀ 581 : [1999] 4 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 104; ਨੀਲ
ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਕੁਮਾਰ ਵੀ. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2012) 5 ਐਸਸੀਸੀ 766: [2012] 5 ਐਸਸੀਆਰ 696; ਸੁਸ਼ੀਲ ਸ਼ਰਮਾ
ਬਨਾਮ ਸੁਸ਼ੀਲ ਸ਼ਰਮਾ ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ) (2014) 4 ਐਸਸੀਸੀ 317: [2013] 16 ਐਸਸੀਆਰ 616;
ਮਹੇਸ਼ ਧਨਾਜੀ ਸ਼ਿੰਦੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2014)

4 ਐਸਸੀਸੀ 292: [2014] 3 ਐਸਸੀਆਰ 406; ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਵੀ. ਰਾਜ
ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ (2011) ਰਾਹੀਂ 13 ਐਸਸੀਸੀ 706; ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿ. ਪੰਜਾਬ
ਰਾਜ, (2013) 3 ਐਸਸੀਸੀ 294 : [2013] 3 ਐਸਸੀਆਰ 90; ਰਮੇਸ਼ਭਾਈ ਚੰਦੂਭਾਈ
ਰਾਠੌੜ (2) ਵੀ. ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (2011) 2 ਐਸਸੀਸੀ 764 : [2011]
1 829; ਅਮਿਤ ਬਨਾਮ ਅਮਿਤ ਵੀ. ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ (2012) 4 ਐਸਸੀਸੀ 107:
[2012] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1009 ਸੁਨੀਲ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2017) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.
393; ਸੁਨੀਲ ਦਾਮੋਦਰ ਗਾਇਕਵਾੜ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ
(2014) 1 ਐਸਸੀਸੀ 129 : [2013] 9 ਐਸਸੀਆਰ 295; ਸੁਰੇਂਦਰ ਪਾਲ
ਸ਼ਿਵਬਾਲਕ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵਬਾਲਕ ਪਾਲ ਵੀ. ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (2005) 3 ਐਸਸੀਸੀ 127
: [2004] 4 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 464; ਮਹੇਸ਼ ਧਨਾਜੀ ਸ਼ਿੰਦੇ
v. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2014) 4 292:[2014] 3
ਐਸਸੀਆਰ 406, ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2014) 12 ਐਸਸੀਸੀ 650: [2014] 7 ਐਸਸੀਆਰ
928; ਸ਼ਿਆਮ ਸਿੰਘ @
ਭੀਮ ਬਨਾਮ ਭੀਮਾ ਵੀ. ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2017) 11 ਐਸਸੀਸੀ 265;
ਮੁਕੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ
(2017) 6 ਐਸਸੀਸੀ 1 : [2017] 6 ਐਸਸੀਆਰ 1 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.
ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਬਨਾਮ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਬ੍ਰਾਊਨ 93 ਐਲ ਐਡ 2ਡੀ 934 : 479 ਯੂਐਸ 538 (1987); ਫਰੈਂਕਲਿਨ
ਬਨਾਮ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਵੀ. ਲਿਨਾਗ 101 ਐਲ ਐਡ 2 ਡੀ 155: 487 ਯੂਐਸ 164 (1988); ਹੇਰੇਰਾ ਬਨਾਮ ਹੈਰੇਰਾ ਵੀ.
ਕੋਲਿਨਜ਼ (1993) ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਯੂਐਸ
ਐਸ.ਸੀ. 10; ਓਰੇਗਨ ਬਨਾਮ ਓਰੇਗਨ ਬਨਾਮ। ਗੁਜ਼ੇਕ 546 ਯੂਐਸ 517 (2006); ਅਬਦੁਲ
ਕਬੀਰ ਬਨਾਮ ਕਬੀਰ ਬਨਾਮ। ਕੁਆਰਟਰਮੈਨ 550 ਯੂਐਸ 233 (2007); ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮੈਕਕਿਨੀ 74 ਐਸਡਬਲਯੂ 3 ਡੀ 291
- ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

<u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

[**1989] 2 SCR 498**	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 17.2**
[1991] 2 SCR 256	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 17.2**
[2012] 10 SCR 70	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 17.2**
[2007] 1 SCR 916	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 17.2**

(2011) 13 ਐਸਸੀਸੀ 706		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 17.2
[2013] 3 SCR 90	**ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 17.2**
[2011] 1 SCR 829	**ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 17.2**
[2012] 1 SCR 1009	**ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 17.2**
(2017) 4 SCC 393	**ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 17.2**
[2013] 9 SCR 295	**ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 17.2**
[2004] 4 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 464	**ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 17.2**
[2014] 3 SCR 406	**ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 17.2**
[2014] 7 SCR 928	**ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 17.2**
(2017) 11 SCC 265	**ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 17.2**
[2016] 5 SCR 438	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**		**ਪੈਰਾ 17.3**
(2015) 1 SCC 253	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**		**ਪੈਰਾ 17.3**
[2017] 3 SCR 850	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ**		**ਪੈਰਾ 17.3**

(2019)	13 ਸਕੇਲ 187		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 26.6
[2014]	11 1009		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 30
[1977]	1 229		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 31
[1977]	3 636		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 31
(2020)	4 451		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 34
[1952]	1091		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 35
[1957]	981		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 35
[1990]	3 ਬੇਨਤੀ।	398	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 36 ()
[1994]	2 ਬੇਨਤੀ।	510	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 36 ()
[1996]	5 ਬੇਨਤੀ।	507	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 36 ()
[1999]	4 ਬੇਨਤੀ।	104	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 36 (v)
[2008]	13 SCR 81		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 36 (v)
(2019)	7 SCC 716		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 36 (vii)
[2006]	10 ਬੇਨਤੀ। SCR 662		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 37 (i)
[2008]	11 SCR 93		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 37 (iii)
[2009]	9 SCR 90		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 37 (iv)
[1998]	3 SCR 317		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 37 (iv)
[2012]	5 SCR 696		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 37 (vi)
[2013]	16 SCR 616		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 37 (vii)
[2014]	3 SCR 406		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 37 (viii)
(2019)	16 SCC 278		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 37 (x)
[2019]	8 SCR 266		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 37 (xi)
(2009)	5 SCC 740		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 38
[1994]	1 SCR 37		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 37

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ
ਨੰਬਰ 763-764 2016.

ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜਸਟਿਸ ਦੇ 12.10.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 321 ਵਿੱਚ
2015 ਅਤੇ 2015 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 1.

ਸੋਨੀਆ ਮਾਥੁਰ, ਸਰ ਏਡੀਵੀ, ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਦੂਬੇ, ਅਨੁਜ ਅਗਰਵਾਲ, ਪੁਨੀਤ ਪਾਠਕ, ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਅਗਰਵਾਲ, ਅੰਸ਼ੂ ਰਾਜ ਸਿੰਘ, ਬਾਲਾਜੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਸੁਸ਼ੀਲ ਕਰੰਜਕਰ, ਰਾਹੁਲ ਐਸ ਚਿਟਨੀਸ, ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਾਮਕਾਂਤਰਾਓ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ, ਏਡੀਵੀਐਸ। ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?
ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਜੇ.

1. ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 2015 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 321 ਅਤੇ 2015 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 14.08.2015 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
2013 ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ (ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ 3) ਨੰਬਰ 11 ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ) ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਢਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਲੜਕੀ ਸੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ 11.02.2013 ਨੂੰ ਰਾਤ 09.25 ਵਜੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਰਵਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਯਵਤਮਾਲ ਵਿਖੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਥਾਣੇ ਆ ਕੇ ਮੈਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਜਤਾਲਾ 'ਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੋ ਹਨ
ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ। ਪੀੜਤ ਾ ਦੀ ਉਮਰ 2 ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਨੰਬਰ-2 ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਦੇ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਦਿਨ 11.02.13 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਯ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੀ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ 7.00 ਵਜੇ ਭੋਜਨ ਲੈਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਰਾਤ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ
ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਮਿਸ 4 ਨੂੰ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ
ਘਰ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ
ਧੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ਤਰੂਘਨ ਬਬਨ ਮੇਸ਼ਰਾਮ, ਉਮਰ 21 ਸਾਲ, ਵਾਸੀ ਜ਼ਟਾਲਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਟੀ 4 ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ"। ਪਰ ਸ਼ਤਰੂਘਨ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਆਈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ
ਪਿੰਡ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ 4 ਅਤੇ ਸ਼ਤਰੂਘਨ ਮੇਸ਼ਰਾਮ ਨੂੰ ਆਂਗਨਵਾੜੀ ਦੀ ਨਵੀਂ, ਨਿਰਮਾਣ ਅਧੀਨ, ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਦੇਖਿਆ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪੈਂਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਨਾਰੇ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

[1] ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ, ਨਾਗਪੁਰ।
[2] ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਯਵਤਮਾਲ
[3] ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012
[4] ਪੀੜਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਉਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗ ਸੁੱਜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ
ਮੇਰੀ ਧੀ ਨਾਲ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ 50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬਬਨ ਸੰਭਾਜੀ ਮੇਸ਼ਰਾਮ ਵੀ ਉੱਥੇ ਆ ਗਏ। ਉਹ ਸ਼ਤਰੂਘਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ।
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਅਤੇ ਵਿਠਲ ਘੋਡਮ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਆਟੋ ਵਿੱਚ ਕੁਰਲੀ ਤੋਂ ਡਾਕਟਰ ਜਾਫਰ ਸਿੱਦੀਕੀ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ।
ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ।
ਸ਼ਤਰੂਘਨ ਮੇਸ਼ਰਾਮ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ 4 ਨੂੰ ਆਂਗਨਵਾੜੀ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਡੰਗ ਮਾਰਿਆ
ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂ 6 ਡਾਕਟਰ ਮੁਹੰਮਦ ਜਾਫਰ ਸਿੱਦੀਕੀ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸੀ
ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ। ਅਪਰਾਧ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ (ਐਕਸ.15) ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, "- ਦੋਵਾਂ ਗਾਲਾਂ 'ਤੇ ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਗਾਲ 'ਤੇ ਸੱਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਬੁੱਲ੍ਹ ਕੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੱਟ
2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਮਾਪ ਹੈ. 1 ਚਿੜੀ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ". ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਛਾਤੀ ਅਤੇ ਪੇਟ 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ
ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੀੜਤ।

ਜੁਰਮ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਏਪੀਆਈ ਪੰਕਜ ਵੰਜਾਰੀ (ਥਾਣਾ ਇੰਚਾਰਜ) ਨੇ ਐਕਸਐਚ 23 ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਕੀਤਾ। ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੈਨਟ, ਟੁਕੜੇ
ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਮਰਦ ਦਾ ਮਾਸ ਅਤੇ ਚੱਪਲ ਮਿਲੇ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂ 7 ਡਾ ਉਲਹਾਸ ਦਿਗੰਬਰ ਲਿੰਗਾਵਰ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗਲਾਨ ਲਿੰਗ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਸੱਟ
ਆਕਾਰ 5 ਮਿਲੀਮੀਟਰ 3 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਸੀ. ਇਹ ਸੱਟ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੱਗੀ ਸੀ।
ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਐਕਸ 46:

“(1) ਹਾਂ, 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਨਸੀ ਸੰਭੋਗ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ
ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ।

(2) ਹਾਂ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੱਟ ਜਿਨਸੀ ਸੰਭੋਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪੀੜਤ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ 12.02.2013 ਨੂੰ ਪੰਜ ਮੈਡੀਕਲ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਕਸ. 53) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਦੇ ਛਿੜਕਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਰੀਨਲ ਅੱਥਰੂ ਦੇ ਸਬੂਤ, ਵੇਰਵੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 17 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ. ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰੀਨਲ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸੁੱਕੇ ਖੂਨ ਅਤੇ ਮਲ ਦੇ ਦਾਗ।

ਪੀੜਤ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ: -

"1. ਆਕਾਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਜ਼ਾਈਗੋਮੈਟਿਕ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਈ ਖਰਾਬੀਆਂ
0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 0.2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਤੱਕ, ਲਾਲ।

0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਖੱਬੇ ਉੱਪਰੀ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਢੱਕਣ 'ਤੇ ਖਰਾਬ, ਲਾਲ।

4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਗਾਲ 'ਤੇ ਖਰਾਬ, ਲਾਲ।

4. 8.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 7 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਆਕਾਰ ਦੇ ਖੱਬੇ ਗਾਲ 'ਤੇ ਖਰਾਬ, ਲਾਲ।

ਉੱਪਰਲੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਦੋਵਾਂ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਖੂਨ ਦੀ ਘੁਸਪੈਠ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੈਰੀਓਰੀਅਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਖੇ ਗਏ ਸਾਫ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਹਾਸ਼ੀਏ ਨਾਲ ਲੈਬੀਅਲ ਚਰਬੀ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ).

ਚਿੜੀ 'ਤੇ ਲੇਸਰੇਟਿਡ ਜ਼ਖ਼ਮ, ਆਕਾਰ ਦੀ ਮਿਡਲਾਈਨ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ
ਟਿਸ਼ੂ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਗਹਿਰੀ, ਹਾਸ਼ੀਏ ਅਨਿਯਮਿਤ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ
ਘੁਸਪੈਠ, ਲਾਲ।

5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸੱਜੇ ਨਿੱਪਲ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੱਟਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ।

8. 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਖੱਬੇ ਨਿਪਲ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੱਟਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਓ।

ਪੇਟ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕੱਟਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 3.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅੰਬਿਲਿਕਸ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ, ਲਾਲ।

10. ਮਿਡਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਪੇਟ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਅੰਬਿਲਿਕਸ ਤੋਂ 5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ, 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਸ਼ੀਏ ਤੇ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਓ।

ਮਿਡਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ 'ਤੇ, ਅੰਬਿਲਿਕਸ ਤੋਂ 9 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ, 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 3.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ
ਚਿੜਚਿੜਾ, ਲਾਲ।

ਸੱਜੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ, 5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ, ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ।

3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 3 ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸੱਜੇ ਨਿਤੰਬ 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ
ਸੀ.ਐਮ., ਹਾਸ਼ੀਏ ਉਲਝੇ ਹੋਏ, ਲਾਲ।

3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 3 ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸੱਜੇ ਨਿਤੰਬ 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ
ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ, ਲਾਲ, ਸੱਟ ਨੰਬਰ 13 ਤੋਂ 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸੱਜੇ ਨਿਤੰਬ 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ
2.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਲਾਲ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 14 ਤੋਂ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

3.7 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਖੱਬੇ ਨਿਤੰਬ 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਲਾਲ।

ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਈ ਧੱਬੇ ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਦੇ ਛਿੜਕਾਅ (3, 6 ਅਤੇ 9 ਵਜੇ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪੈਰੀਨਲ ਟੀਅਰ),
ਹਾਸ਼ੀਏ ਅਨਿਯਮਿਤ, ਖੂਨ ਦੀ ਘੁਸਪੈਠ, ਲਾਲ.

ਖੱਬੇ ਗੋਡੇ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ, ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ, ਆਕਾਰ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਹੈ.

ਨੋਟ: 1. ਸੱਟਾਂ ਨੰਬਰ 1, 2, 3, 4 ਅਤੇ 18 ਸਖਤ ਅਤੇ ਖਰਾਬ ਸਤਹ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਸੱਟ ਨੰਬਰ 5 ਤੇਜ਼ ਧਾਰ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸੱਟ ਨੰਬਰ 6 ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਝੁਕਣ (ਕੱਟਣ ਨਾਲ ਝੁਲਸਣ) ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸੱਟ ਨੰਬਰ 7 ਤੋਂ 16 ਮਨੁੱਖੀ ਕੱਟਣ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ।

"ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੱਟਾਂ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 21 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਹ ਸਨ:-

"ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਨਹਿਰ (ਪੈਰੀਨਲ ਅੱਥਣ) ਦੇ ਰਲੇਵੇਂ ਨਾਲ ਪਿਛਲੀ ਯੋਨੀ ਦੀ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਅੱਥਰੂ ਦਾ ਸਬੂਤ। ਸਤਹ 'ਤੇ ਖਰਾਬ,
ਹਾਸ਼ੀਏ ਅਨਿਯਮਿਤ,
ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੂਨ ਗੁਦਾ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਫਾੜਦਾ ਹੈ।

ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ, ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: -
"() ਕੀ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ 'ਤੇ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੱਟਾਂ: ਹਾਂ,
ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕੋਰਸ ਵਿਚ ਸਰੀਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ
ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ।

() ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸੱਟਾਂ
ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਹੇਠਾਂ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 17 ਮੌਤ ਦੇ
ਕਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ. ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਦਰੂਨੀ
() ਕਿਹੜੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ
ਆਮ ਕੋਰਸ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ.
ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਸੁਭਾਅ।
ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਏ: "ਸਦਮਾ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਗਣਾ
ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਰੀਨਲ ਅੱਥਰੂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ".

7. ਪੀੜਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਕਸ.69) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

"ਪਾਰਸਲ/ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

- ਛੇ ਸੀਲਬੰਦ ਪਾਰਸਲ, ਸੀਲ ਬਰਕਰਾਰ ਅਤੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸਾਰ।

ਪਾਰਸਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਜਰਸੀ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਲੇਬਲ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਗਿਆ - 1

ਫੁਲ ਪੈਂਟ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - 1

ਪੂਰੀ ਸ਼ਰਟ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਲੇਬਲ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੀ ਹੋਈ ਹੈ - 2

4. ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਲੇਬਲ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - 3

ਫੁਲ ਪੈਂਟ (ਛੋਟਾ) ਕਾਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ - 1

ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - 2

<u>ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ।</u>

— ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ 0.1 ਤੋਂ 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਦੇ ਕੁਝ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਹਨ।

— ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 2 ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਦੀ ਮੱਧਮ ਗਿਣਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ 0.1 ਤੋਂ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ.

— ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨੰਬਰ 5 ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਦੀ ਮੱਧਮ ਗਿਣਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੱਧ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ 0.1 ਤੋਂ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿਆਸ ਤੱਕ ਹੈ।

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨੰਬਰ 3, 4 ਅਤੇ 6 'ਤੇ ਕੋਈ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨੰਬਰ 1, 2, 3, 4 ਅਤੇ 5 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀਰਜ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ.

— ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 5 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਖੂਨ ਮਨੁੱਖੀ ਹੈ।

ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 1 ਅਤੇ 5 ਏ ਪੀੜਤ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 2, 3 ਅਤੇ 4 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਨ।

ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਨਮੂਨੇ, ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਸਮੇਤ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਡੀ.ਐਨ.ਏ. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਕਸ.54) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਰਾਏ: 1) ਲੱਭੇ ਗਏ ਖੂਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ 1 ਜਰਸੀ, ਸਾਬਕਾ 2 ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੈਨਟ, ਸਾਬਕਾ 5 ਪੂਰੀ ਪੈਂਟ
-677/13 ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ 2 ਯੋਨੀ ਸਵੈਬ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ 3 ਯੋਨੀ ਸਮੀਅਰ ਸਲਾਈਡ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ 4 ਸਰਵਾਈਕਲ ਸਵੈਬ, ਉਦਾਹਰਨ .5 ਸਰਵਾਈਕਲ ਸਮੀਅਰ ਸਲਾਈਡ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ 6 ਗੁਦਾ ਸਵੈਬ, ਉਦਾਹਰਨ .7 ਗੁਦਾ ਸਮੀਅਰ ਸਲਾਈਡ, ਉਦਾਹਰਨ .8 ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਟਿਸ਼ੂ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ 12 ਸਵੈਬ
-678/13 ਵਿੱਚ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਅਤੇ
ਔਰਤ ਮੂਲ ਦਾ ਉਹੀ ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਬੀਐਨ -678 ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਐਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। 13."

ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2013 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ (ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ) ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਸੀ ਡੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (1) (2) (ਐਫ) (ਐਮ), 376 ਏ, 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈ। ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ੧੩ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਪੀੜਤ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 6 ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ। ਐਮ.ਡੀ. ਜਾਫਰ। ਪੀੜਤ ਦੇ ਦਾਦਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕੰਮ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ
ਅਜੇ ਆਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਾ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਉਹ
ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ
ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਵਨ ਨੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਵਾਟਰ ਜੀ ਟੈਂਕ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ । ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਮਸਰਾਮ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ
ਪੀੜਤ ਾ ਆਂਗਣਵਾੜੀ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਂਗਣਵਾੜੀ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਂਗਣਵਾੜੀ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਧੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਵੇਂ ਆਂਗਨਵਾੜੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਏ ਸਨ। ਪੀੜਤ ਾ ਦਾ ਜਿਨਸ ਪੈਂਟ ਇਕ ਪਾਸੇ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟੀ ਸ਼ਰਟ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ

ਉਸ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ, ਚੂਚਿਆਂ, ਛਾਤੀ ਅਤੇ ਕੁਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹੋਏ ਸਨ।
ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪਾਰਟ ਤੋਂ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜਾਫਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਅਤੇ ਕੱਟਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ 7 ਡਾ ਉਲਹਾਸ ਦਿਗੰਬਰ ਲਿੰਗਾਵਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਰਾਏ ਐਕਸ.46.

ਸਚਿਨ ਜਾਨਬਾਜੀ ਗਾਡਗੇ, ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ, ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਮੈਡੀਸਨ ਵਿਭਾਗ, ਵਸੰਤਰਾਓ ਨਾਇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ,

ਯਵਤਮਾਲ ਨੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੱਟ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਨੰਬਰ 5 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

7. ਸੱਟ ਨੰਬਰ 5 ਤੇਜ਼ ਧਾਰ ਵਾਲੇ ਦੰਦਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਹਰੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਧੜਕਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫਰੈਕਚਰ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਹਨ। ਸਿਵਾਏ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 17 (ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ) ਅਧੀਨ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 5 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।

ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"12. ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 17 ਅਧੀਨ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਅਤੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 21 ਅਧੀਨ ਦੱਸੀ ਗਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੱਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਆਮ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ।
ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਸਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਯੋਨੀ, ਬੱਚੇਦਾਨੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਗੁਦਾ
ਵੀਰਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਵੈਬ। ਲਾਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਸਾਈਟ ਤੋਂ ਨਮੂਨੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਡੀ.ਐਨ.ਏ. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਤੁਲਨਾ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਿੱਜੇ ਹੋਏ ਗੌਜ਼ਡ ਟੁਕੜੇ.
ਡੀ.ਐਨ.ਏ. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਟਿਸ਼ੂ. ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਲਨਾ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ
ਕੋਈ ਵੀ। ਬਲੱਡ ਗਰੁੱਪ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਿੱਜੇ ਹੋਏ ਟੁਕੜੇ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬਲੱਡ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਹੁੰ ਦੀਆਂ ਕਤਰਾਂ। ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਟਿਸ਼ੂ
ਹਿਸਟੋਪੈਥੋਲੋਜੀਕਲ ਜਾਂਚ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ.

13. ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੈਕ ਕੀਤਾ, ਸੀਲ ਕੀਤਾ, ਲੈਬ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੀ.ਐਸ. ਪਰਵਾ ਦੇ ਬੀ.ਐਨ.ਪੀ.ਸੀ ਗਣੇਸ਼, ਬੀ.ਨੰਬਰ 215 ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ
ਪੀ.ਸੀ. ਗਣੇਸ਼ ਐਕਸ.35 ਦੇ ਉਲਟ ਐਕਸ.31 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਐਕਸ.35 ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਡਾ. ਆਰ. ਆਰ. ਖੇਤਰੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ। ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਐਕਸ.52 'ਤੇ ਹੈ।

14. ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਦਮਾ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਗਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ। ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ

ਲਿੰਗ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ। ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ।
ਸਮੱਗਰੀ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਸ.53 'ਤੇ ਹੈ।

ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਗਵਾਹ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 5 ਇਸ ਕਾਰਨ ਲੱਗੀ ਸੀ
ਤੇਜ਼ ਧਾਰ ਵਾਲੇ ਦੰਦ। ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 17 ਨੋਟ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟ ਤੇਜ਼ ਧਾਰ ਵਾਲੇ ਦੰਦਾਂ ਕਾਰਨ ਲੱਗੀ ਹੈ।
ਗਵਾਹ ਵਲੰਟੀਅਰਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਮੂਨਾ ਡੀ.ਐਨ.ਏ. ਟੈਸਟ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।
ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪੀ.ਐਮ. ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 17 ਦੀ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 5 ਤੇਜ਼ ਧਾਰ ਵਾਲੇ ਦੰਦਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ
ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਕੱਟਣ ਨਾਲ ਸੱਟ ਸਾਫ਼ ਕੱਟ ਮਾਰਜਨ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਚੰਦਰਕਾਂਤ ਨਾਰਾਇਣ ਬਿਜਾਪਵਾਰ, ਇੱਕ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ 9
ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 11.02.2013 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੁਲਜ਼ਮ ਉਸਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਲੇ ਬਿਸਕੁਟ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ।
ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਚਿਵਾੜਾ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਨਾਲ ਕੌਣ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਮੁਕਰਾਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਏ.ਪੀ.ਆਈ. ਪੰਕਜ ਵੰਜਾਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ
13 ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ
ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ:-

"20-2-2013 ਨੂੰ ਮੈਂ ਜੇ.ਐਮ.ਐਫ.ਸੀ. ਘਾਟਨ ਜੀ ਨੂੰ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਮਸ਼ਰਾਮ। ਚਿੱਠੀ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ। ਇਹ .81 'ਤੇ ਹੈ।
ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਨੂੰ ਐਕਸ.17 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ੧੭ ਕੋਡ ੫ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੬੪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੀੜਤ ਦੇ ਦਾਦਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿਕਾਰਡ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਕਾਸ ਮੇਸ਼ਰਾਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕਾਰਨ
ਅਜਿਹੀ ਗੈਰ-ਜਾਂਚ ਲਈ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ,
ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਝਾਅ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਠੀ ਮਾਰ ਕੇ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਲਾਤ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

[5] ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973

ਵਿਕਾਸ ਮੇਸ਼ਰਾਮ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਬਬਨ ਸੰਭਾਜੀ ਮੇਸ਼ਰਾਮ (ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ); ਅਤੇ ਸ਼ਰਵਾਨ ਅਤੇ ਮੇਸ਼ਰਾਮ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ

ਕੋਡ, ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 7 ਡਾ ਉਲਹਾਸ ਦਿਗੰਬਰ ਲਿੰਗਾਵਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਉਸ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਬੂਤ ਝੂਠੇ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ
ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਦਾ ਖੂਨ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੈਂਟ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 61 ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਸੀ:-

"ਸਵਾਲ 61: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹੀ ਕਿਉਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ: ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜਕੀ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਬਲੀ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਮੇਰੇ ਖਿਲਾਫ ਝੂਠੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ।
"() ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਗੋਦ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ
ਉਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ।

ਦੂਜੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਬੱਚਾ
ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2 ਤੋਂ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ।

ਤੀਜੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਬੱਚਾ ਇਕੱਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪਈ ਮਿਲੀ ਜਿੱਥੇ ਆਂਗਣਵਾੜੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਵੀ ਪਿਆ ਮਿਲਿਆ।

ਚੌਥੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਸ. 44 ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਡਾ. ਲਿੰਗਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਨਜ਼ਰ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਦੀ ਸੱਟ
ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਲਿੰਗ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ੨੪ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਨਸੀ ਸੰਭੋਗ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਿਨਸੀ ਸੰਭੋਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਪੰਜਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਦੀ ਪੈਂਟ
ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਾ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਚੱਪਲ, ਮਾਸ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਛੇਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਵੀਰਜ ਦੇ ਦਾਗਾਂ ਵਾਲੀ ਪੈਂਟ, ਸ਼ਰਟ ਅਤੇ ਨਿੱਕਰ ਜ਼ਬਤ ਪੰਚਨਾਮਾ ਐਕਸ.26 ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਸੱਤਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਏ. ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਸ. 54 ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੈਂਟ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਖੂਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੱਠਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ
53 ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾ. ਗਾਡਗੇ ਦੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਲਿੰਗ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮੌਤ ਪੈਰੀਨਲ ਅੱਥਰੂ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ
ਅਤੇ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈਆਂ ਸਨ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਦੰਦਾਂ ਅਤੇ ਕੱਟਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਮਾਸ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵੀ ਮਿਲੇ ਹਨ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੇ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 14.8.2015 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

40. ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (1) (2) (ਐਫ) (ਆਈ) (ਐਮ) ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376-ਏ, ਭਾਰਤੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ
ਪੀਨਲ ਕੋਡ, ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ
ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ ਐਕਟ, ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਿਰਾਮ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸੇ ਦਿਨ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ:

"42. ਵਿਦਵਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਾ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਬੇਸਹਾਰਾ ਬੱਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦਾਦਾ ਤੋਂ ਖੋਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.10 ਡਾ. ਗਾਡਗੇ ਦੁਆਰਾ ਪੀ.ਐਮ. ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ
ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ

ਪੈਰੀਨਲ ਅੱਥਰੂ ਦੀ ਸੱਟ ਅਤੇ ਕੱਟਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸੱਟਾਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਰੀਨਲ ਅੱਥਰੂ ਦੀ ਸੱਟ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਤ ਵਿਗੜ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਹੈ
ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ 'ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸ' ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਬਸੰਤ ਸੰਪਤ ਦੁਪਾਰੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ,

2015 ਕ੍ਰਿ. ਐਲ.ਜੇ. 7746, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ
ਕਿ,

"ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਲੜਕੀ ਦੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰਤਾ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਕੌਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਗ਼ਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜੀਵ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾਲਿਆ ਸੀ, ਚਾਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆ ਸੀ
ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਚਮਕ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵਹਿਸ਼ੀਆਨਾ ਕਾਰਵਾਈ
ਇਹ ਕਿਸੇ ਛੋਟੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਕੀਮਤੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਜਿਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸਮਾਜ 'ਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ,

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਾਰਨ ਇਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਹੈ
ਪਰ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਅਤੇ ਤਬਾਹੀ। ਇਹ ਵਿਗਾੜ ਹੈ
ਇਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਹੱਦ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਤੁਲਨ ਦਾ ਇੱਕ ਗੀਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸ ਦੀ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਖਰਾ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

6 2015 . .. 774 : (2015) 1 253

ਵਿਦਵਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ
ਫ਼ੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ
ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ
ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ
ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ
ਵਿਦਵਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਾ [ਵਾਕਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ] ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।[7]] ਵਿਦਵਾਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ, ਦੋ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਬਾਰੇ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ
ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ। ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਹੈ
ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਜਿਸ ਨੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੀ
ਇਸ ਲਈ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚਾ, ਫੈਸਲਾ [ਵਸੰਤ ਦੁਪਾਰੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 6] ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਨ ਖੋਹਣ ਵਿਚ ਬੇਰਹਿਮੀ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਲੜਕੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ ਸਿਰਫ ਦੋ ਸਾਲ ਸੀ, ਮਾਸੂਮ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਬੱਚੀ ਸੀ। ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ,
ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਕਾਫੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 376-ਏ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਰਲੱਭ ਜਾਂ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਦੋਸ਼ਾਂ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ; ਸਖਤ
ਧਾਰਾ 376 (1) (2) (ਐਫ), (ਆਈ) ਅਤੇ
(ਐਮ) ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।

ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿਰੁੱਧ ਠੋਸ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

---

[7] (2011) 3 ਐਸਸੀਸੀ 306

ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

37. ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 8 ਅਤੇ ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ
ਰਾਕੇਸ਼ ਕਾਂਬਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 9 (ਹਵਾਲਾ ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਗੜਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਜੋ ਕਤਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਾਧਾਰਣ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ
ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਹੈ
ਢਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ। ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ[ਸੇਧੋ] ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸੰਭੋਗ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ "ਵਿਗੜਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ" ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਕਤਲ ਪਿਛਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਬੇਰਹਿਮੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਦਾਦਾ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ 'ਚੋਂ ਇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੰਮ /
ਦੋਸ਼ੀ "ਵਿਗੜਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ" ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂਗੇ
ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ
ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ ਧਾਰਾ (2) ਭਾਵ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਲਾਭ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਮੁੰਡਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਹੋਣ ਦੀ ਉਕਤ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

… … …

41. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਦਾ ਮਾਮਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ।

---

[8] (1980) 2 684
[9] (1983) 3 ਐਸਸੀਸੀ 470

H

ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦਸ਼ਰਥ ਬੋਰਾਟੇ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵੀ. ਅਵਸਥਾ

ਮ

ਹਾਰਾਸ਼ਟਰ 10 (ਸੁਪਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/
ਦੋਸ਼ੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹੁਨ ਅਤੇ ਬੀ
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਭਿਆਨਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਉਮਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

"15. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਮਾਪ ਜੁਰਮ ਦੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਥਿਤੀ।
ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ
ਅਦਾਲਤਾਂ ਡੀ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਆਂ ਲਈ ਸਮਾਜ ਦੀ ਚੀਕ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਪ੍ਰਤੀ ਜਨਤਕ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ
ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਵੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਠੰਡੇ ਅਤੇ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

42. ਵਸੰਤ ਸੰਪਤ ਦੁਪਾਰੇ ਬਨਾਮ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 6 (ਸੁਪਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ),
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤਾ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਲੜਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ, ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਨੇ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਚਾਕਲੇਟ ਦੇਣ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ।
ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਣ ਨਾਲ ਮੌਤ। ਜੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ , ਅਰਥਾਤ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ, ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲੀ:

---

10 (2015) 6 ਐਸਸੀਸੀ 652

"60. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਬਲਾਤਕਾਰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਕਤਲ ਵੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਹੈ

ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਧਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਤਰੀਕਾ

ਜੋ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਸਦੀ ਅਸਧਾਰਨਤਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਜੁਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਨਿਘਾਰ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਘਿਨਾਉਣਾ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀਆਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਰਸਤਾ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ ਵਿਗੜਦੇ ਹਾਲਾਤ।

61. ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ ਕਿ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਲਾਤ ◌ਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ 50 ਸਾਲ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ

ਉਸ ਦਾ ਸੁਧਾਰ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 47 ਸਾਲ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪਛਤਾਵਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁਰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਤੱਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ

ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਜਦੋਂ ਪੜਾਅ ਦਰ ਪੜਾਅ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦਿਖਾਏਗਾ

ਪੂਰਵ-ਧਿਆਨ, ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਅਤੇ ਭੜਕਾਊ ਇੱਛਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹਿਸਟਰੀਸ਼ੀਟਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਈ ਕੇਸ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਭਿਆਨਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਬੇਹੱਦ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤਣਾਅ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਤ ◌ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰਾਫਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਸਮਾਜ ਲਈ ਖਤਰਾ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ,

ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਬੱਚਾ ਉਸਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਹਨ.

62. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਕੇਸ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ. ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਅਕਲਪਣਯੋਗ ਹੈ

ਸਮਾਜ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕਿ ਲਗਭਗ ਦੋ ਏ ਸਕੋਰ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਆਦਮੀ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਨਾਬਾਲਗ ਮਾਸੂਮ ਲੜਕੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਾਮਨਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਤਬਾਹੀ ਹੈ

ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਤਬਾਹੀ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ ਹੈ।
ਇਹ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਹੱਦ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਤੁਲਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਨਾਥੇਮਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸ ਦੀ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਖਰਾ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੋ-ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

03.02.2013 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375, 376 ਅਤੇ 376ਏ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ:-

(375. ਬਲਾਤਕਾਰ) - ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ "ਬਲਾਤਕਾਰ" ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣਾ
ਛੇ ਫੋਲੋਇੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ
ਵਰਣਨ:-

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।	ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।
ਦੂਜਾ. -	ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।
ਤੀਜਾ. - …..	
ਚੌਥਾ-	…..
ਪੰਜਵਾਂ। -	…..
ਛੇਵਾਂ।	ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਹੋਵੇ।

ਵਿਆਖਿਆ .....

(1) ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ ਪਰ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ 10 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਔਰਤ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਦੋ ਸਾਲ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ:
ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਜੋ ਵੀ, -

() .....

…..

…..

…..

() .....

ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ

…..

ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਜਾਂ ਤਾਂ ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵੇਰਵਾ.

ਵਿਆਖਿਆ 1. - …..

ਵਿਆਖਿਆ 2. - …..

ਵਿਆਖਿਆ 3. - …..

"376. ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕਰਨਾ। - ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਛੋੜੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

03.02.2013 ਨੂੰ, ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ,
2013 (2013 ਦਾ ਨੰਬਰ 3), ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375, 376 ਅਤੇ 376ਏ ਦੀ ਥਾਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ; ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਾਠ
ਬਦਲੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਹ ਹਨ:-

(375. ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ" ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ-

ਉਸ ਦੇ ਲਿੰਗ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਮੂੰਹ, ਯੂਰੇਥਰਾ ਜਾਂ ਗੁਦਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

…..

…..

…..

ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ,

ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸੱਤ ਵਰਣਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਵੱਛਤਾ ਜਾਂ ਡਾਕਟਰੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਜਾਂ ਛੂਹਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਪਹਿਲਾ- ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਦੂਜਾ- ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਤੀਜਾ। - .....

ਚੌਥਾ। - .....

ਪੰਜਵਾਂ.-.....

ਛੇਵਾਂ- ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋਵੇ।

ਸੱਤਵਾਂ.-..... ਵਿਆਖਿਆ 1 .....

ਵਿਆਖਿਆ 2 .....
ਵਿਆਖਿਆ 3 ..... ਅਪਵਾਦ। …..

376. (1) ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪਰ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਜੋ ਵੀ, -

…..

() .....

…..

…..

…..

() …..

…..

…..

ਕਿਸੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜਾਂ ਅਧਿਆਪਕ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ,
ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

…..

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

() …..

…..

…..

ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਨਾ ਜਾਂ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ; ਜਾਂ

…..

ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਜੋ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਕੈਦ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ 1.- .....

ਵਿਆਖਿਆ 2.- .....

376. ਕੋਈ ਵੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ (1) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ

ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸੱਟ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਬਨਸਪਤੀ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ
ਵੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ।
ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2013 (2013 ਦਾ ਨੰਬਰ 13), ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਤੇ 02.04.2013 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ 03.02.2013 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375, 376 ਅਤੇ 376ਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
(375) ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ "ਬਲਾਤਕਾਰ" ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ-

ਉਸ ਦੇ ਲਿੰਗ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਮੂੰਹ, ਮੂਤਰ ਜਾਂ ਗੁਦਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

…..

…..

…..

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸੱਤ ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ: -

ਪਹਿਲਾ- ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਦੂਜਾ- ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਤੀਜਾ।

- .....

ਚੌਥਾ.-.....

ਪੰਜਵਾਂ। …..

ਛੇਵਾਂ. - ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਹੋਵੇ.

ਸੱਤਵਾਂ। - .....

ਵਿਆਖਿਆ 1 .....

ਵਿਆਖਿਆ 2 ..... ਅਪਵਾਦ 1.....

376. (1) ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਾਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

(2) ਜੋ ਵੀ, -

…..

…..

…..

() …..

…..

ਔਰਤ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜਾਂ ਅਧਿਆਪਕ ਹੋਣਾ, ਜਾਂ ਔਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਭਰੋਸੇ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ, ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ
ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ; ਜਾਂ

…..

…..

ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ

…..

…..

…..

ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

…..

ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੋ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਕੈਦ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੈਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ:- .....

376. ਕੋਈ ਵੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਜਾਂ ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੱਟ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਬਨਸਪਤੀ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਵੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੋ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਕੈਦ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਕੈਦ ਜਾਂ ਮੌਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

30. (1) ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2013 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਾਵਲੀ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2018 (2018 ਦਾ ਐਕਟ 22) ਜੋ 21.04.2018 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 376 (2) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਧਾਰਾ 376ਏਬੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ:

“376 … … …

(3) ਜੋ ਵੀ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਮਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ
ਵੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੈਦ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਵਧੀਆ:

… … …

"376ਏਬੀ- ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਲਈ ਸਜ਼ਾ- ਜੋ ਵੀ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਮਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ
ਵੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੈਦ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ:

… … …”

ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ 21.04.2018 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ 2018 ਦੇ ਐਕਟ 22 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਲਈ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਈ. ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6, ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ: -

"5: ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ-

…..

…..

…..

) ……

…..

…..

…..

….

…..

ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ-

() ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ

ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਐਕਟ, 1987 (1987 ਦਾ 14) ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਜਾਓ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬੱਚਾ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਨਿਯਮਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ;

ਮਾਦਾ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ;

ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹਿਊਮਨ ਇਮਿਊਨੋਡੈਫੀਸੀਐਂਸੀ ਵਾਇਰਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਨਲੇਵਾ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਲਾਗ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰੱਥ, ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਨਿਯਮਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ;

…..

) …..

ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ; ਜਾਂ

…..

…..

…..

…..

…..

…..

…..

…..

"6. ਗੰਭੀਰ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਲਈ ਸਜ਼ਾ। - ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ
ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਪਰ ਜੋ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉਮਰ ਭਰ ਲਈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2019 (2019 ਦਾ ਐਕਟ 25) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੋ ਕਿ ਅੱਜ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਹੈ।
16.08.2019, ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੇ) ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (v) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:-

"(v) ਬੱਚੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ"

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 6 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

(6. ਗੰਭੀਰ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਲਈ ਸਜ਼ਾ।

ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਰੇਗਾ
ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਵੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਾਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਕੈਦ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਠੀਕ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ.

ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

13. ਜੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ,

03.02.2013 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ

03.02.2013 ਤੋਂ 02.04.2013 ਦੌਰਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ,

02.04.2013 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ: ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ
ਉੱਭਰੋ: -

ਧਾਰਾ 375 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਪਾਰਟਮੈਂਟ (ਏ) ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਨਿਰਪੱਖ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਡੱਬੇ () ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੰਪਾਰਟਮੈਂਟ (ਸੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੁਣ ਬਹਾਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ

() 03.02.2013 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 376 (1) ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਉਮਰ ਕੈਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਧਾਰਾ 376 (2) ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਦਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਉਮਰ ਕੈਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਧਾਰਾ ੩੭੬ ਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ।

ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਧਾਰਾ 376 (1) ਅਤੇ 376 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 376 ਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇ ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ "ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਸੱਟ ਜੋ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ "ਜੋ 20 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ

ਮੌਤ". ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ
ਜੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਘਾਤਕ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਧਾਰਾ (2)

ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ
ਮੂਲ ਗੈਰ-ਲਿੰਗ-ਨਿਰਪੱਖ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ
ਪੀੜਤ, ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਹੁਣ, ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,
"ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਬਾਕੀ ਲਈ ਕੈਦ ਹੋਵੇਗੀ
ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ". ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸੀ,
ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਤੱਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ,
ਧਾਰਾ 376 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ, ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਘੱਟੋ ਘੱਟ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਾਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਕੈਦ, ਜਾਂ ਮੌਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧ 11.02.2013 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਜਦੋਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ 03.02.2013 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 376 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਮਤਲਬ "ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੈਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ".

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ ਢਾਈ ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਸੀ ਜੋ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਕਲਾਜ਼ (ਐਫ) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀ,
ਧਾਰਾ 376 (2) ਦੇ (ਐਚ) ਅਤੇ (ਐਲ) ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 376 (2) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ
ਧਾਰਾਵਾਂ (), () ਅਤੇ () ਕ੍ਰਮਵਾਰ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਐਫ), (ਐਚ) ਅਤੇ (ਐਲ) ਅਧੀਨ ਠੋਸ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਜੋਂ
ਅਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਐਫ), (ਆਈ) ਅਤੇ (ਐਮ) ਇਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਪਰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਧਾਰਾ 376 (2) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਜ਼ਾ

ਹੁਣ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦਾ ਮਤਲਬ "ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬਾਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਕੈਦ" ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਐਕਸ-ਪੋਸਟ-ਫੈਕਟ ਨੁਸਖਾ
ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਆਫੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਬਦਲਾਅ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ
ਕੋਡ ਦਾ 433ਏ. ਪੂਰ. ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਸਖਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ "ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋਵੇਗਾ" ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ
ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (1) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ
ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (2) ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ
ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦਾ ਮਤਲਬ "ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋਵੇਗੀ"। ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼, ਜੋ 2019 ਵਿਚ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਆਈ ਸੀ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ
ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਏ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 376 ਏ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 376 ਏ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਸੋਧ ਐਕਟ ਧਾਰਾ ੩੭੬ ਏ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 376ਏ
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੀੜਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਲਿੰਗ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਪੀੜਤ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 376 ਏ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਜ-ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੋਨੀਆ ਮਾਥੁਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਠ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ:-

ਪੀੜਤ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਾਫ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਕਿਸੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਕੱਟਣ ਨਾਲ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਓਡੋਂਟੋਲੋਜੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਬੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਯੋਨੀ, ਬੱਚੇਦਾਨੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਨੂੰ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ।
ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧ ਅਤੇ ੨ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਪੀਡਬਲਯੂ ੧ ਅਤੇ ੨ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ਼ਰਵਣ, ਵਿਠਲ ਘੋਡਮ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਮੇਸ਼ਰਾਮ ਵਰਗੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 2 ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਿਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਤੋਂ ਦੂਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂ 9 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਕਾਸ ਮੇਸ਼ਰਾਮ ਜੋ
ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜਿਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਪਿਆ ਮਿਲਿਆ, ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਘਰਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧ ਅਤੇ ੨ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਰਵਣ, ਵਿਠਲ ਵਰਗੇ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ
ਘੋਡਮ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਮੇਸ਼ਰਾਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨੋਟਿੰਗ ਜੀ
ਨੇ ਜੀਡੀ ਐਂਟਰੀ 40/13 (ਜਿਸ ਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ
ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 7 ਡਾ ਲਿੰਗਾਵਰ ਦੀ ਰਾਏ ਰਾਹੀਂ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ।

ਮੌਕੇ ਦਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 8:30 ਵਜੇ ਭਾਵ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਅੱਠ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮਿਲੀਆਂ ਚੱਪਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ
ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਮਾਸ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮਾਸ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦਾ ਸੀ।

ਐਫਐਸਐਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀਰਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 6 ਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਗਲਤ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸੀ.

7 ਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 13,
ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ "ਕੋਈ ਸ਼ੱਕੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ"। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 7 ਡਾ ਉਲਹਾਸ ਦਿਗੰਬਰ ਲਿੰਗਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਖੂਨ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਸੀ।
ਜ਼ਬਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ 12.02.2013 ਤੋਂ 14.02.2013 ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਨੰ.
ਮਾਲਖਾਨਾ ਰਿਕਾਰਡ ਜਾਂ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ "0.1 ਤੋਂ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਦੀ ਮੱਧਮ ਗਿਣਤੀ" ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਪੜਾਅ[ਸੋਧੋ] ਇਸ ਲਈ ਸਬੂਤ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੀ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀਡੀਓ-ਗ੍ਰਾਫ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੀਐਨਏ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
'ਤੇ।

(v) ਰਿਕਾਰਡ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅੱਠਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਲੇਖਕ ਸੀ।

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਤੱਥ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ,

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਬਿ

ਲਕੁਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਥੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

ਉਸੇ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ
ਜਿਸ ਦਿਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਸੀ
ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 (2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਲਾਉਦੀਨ ਮੀਆਂ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ 11, ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 12 ਅਤੇ ਅਜੈ ਪੰਡਿਤ ਬਨਾਮ ਅਜੈ ਪੰਡਿਤ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ[13], ਉਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ।

ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਿਸ਼ਨੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਅਸਾਮ ਰਾਜ 14, ਸੇਬਾਸਟੀਅਨ @ ਚੇਵਿਥੀਅਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ 15,
ਪੂਰਨ ਚੰਦਰ ਕੁਸ਼ਲ ਬਨਾਮ ਪੂਰਨ ਚੰਦਰ ਕੁਸਲ ਵੀ. ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ 16 ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਖਾਨ
v. ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ 17, ਕੋਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ
ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਉਮਰ ਕੈਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਸ਼ੋਕ ਦੇਬਬਰਮਾ @ ਅਚਕ ਦੇਬਬਰਮਾ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਰਾਜ 18, ਸੁਦਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਜ
ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ 19 ਅਤੇ ਰੁਵੀਸ਼ੰਕਰ ਉਰਫ ਬਾਬਾ
ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ 20, ਇਹ ਸੀ
ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹਾਲਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ, ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਦਾ ਲਾਭ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ, 21,

---

[11] (1989) 3 ਐਸਸੀਸੀ 5 ਪੈਰਾ 10
[12] (1991) 4 ਐਸਸੀਸੀ 341 ਪੈਰਾ 18
[13] (2012) 8 ਐਸਸੀਸੀ 43 ਪੈਰਾ 47
[14] (2007) 11 467 ਪੈਰਾ 55
[15] (2010) 1 ਐਸਸੀਸੀ 58 ਪੈਰਾ 17
[16] (2011) 15 ਐਸਸੀਸੀ 352 ਪੈਰਾ 7
[17] (2015) 16 ਐਸਸੀਸੀ 492 ਪਾਰਸ 16, 23 ਅਤੇ 31
[18] (2014) 4 ਐਸਸੀਸੀ 747
[19] (2019) 9 ਐਸਸੀਸੀ 388
[20] (2019) 9 ਐਸਸੀਸੀ 689
[21] (2011) 13 ਐਸਸੀਸੀ 706 ਪਾਰਸ 72 ਤੋਂ 74

ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 22, ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ 2017 ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਓਪਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਬੈਚਲਰ ਪ੍ਰੈਪਰੇਟਰੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ (ਬੀਪੀਪੀ) ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਰਟਸ ਵਿੱਚ ਬੈਚਲਰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

V) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲ ਸੀ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 8, ਰਮੇਸ਼ਭਾਈ ਚੰਦੂਭਾਈ ਰਾਠੌੜ (2) ਵਿ. ਰਾਜ ਗੁਜਰਾਤ 23, ਅਮਿਤ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ.[24] ਅਤੇ ਸੁਨੀਲ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ[25], ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਹੈ।

v) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਹੋਵੇਗਾ ਸੁਨੀਲ ਦਾਮੋਦਰ ਗਾਇਕਵਾੜ ਬਨਾਮ ਸੁਨੀਲ ਦਾਮੋਦਰ ਗਾਇਕਵਾੜ ਵਿੱਚ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 26.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ,
ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 22.

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਰੇਂਦਰ ਪਾਲ ਸ਼ਿਵਬਾਲਕ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ 27, ਮਹੇਸ਼ ਧਨਾਜੀ ਸ਼ਿੰਦੇ ਬਨਾਮ ਅਵਸਥਾ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ।[28], ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ।[29] ਅਤੇ ਸ਼ਿਆਮ ਸਿੰਘ @ ਭੀਮਾ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ 30, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

---

[22] (2013) 3 ਐਸਸੀਸੀ 294, ਪੈਰਾ 22, 23
[23] (2011) 2 ਐਸਸੀਸੀ 764 ਪਾਰਸ 8 ਅਤੇ 10
[24] (2012) 4 ਐਸਸੀਸੀ 107 ਪੈਰਾ 22
[25] (2017) 4 ਐਸਸੀਸੀ 393 ਪੈਰਾ 12
[26] (2014) 1 ਐਸਸੀਸੀ 129 ਪੈਰਾ 20
[27] (2005) 3 ਐਸਸੀਸੀ 127 ਪੈਰਾ 13
[28] (2014) 4 ਐਸਸੀਸੀ 292 ਪਾਰਸ 38 ਅਤੇ 39
[29] (2014) 12 650 ਪੈਰਾ 30
[30] (2017) 11 ਐਸਸੀਸੀ 265 ਪਾਰਸ 6 ਅਤੇ 8

ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕਰੰਜਕਰ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ
ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਅੱਠ ਹਾਲਾਤ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਲੜੀ ਬਣਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਹੋਰ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੀ.ਏ. ਉਮੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ

ਬਨਾਮ ਰਜਿਸਟ੍ਰਾਰ ਜਨਰਲ, ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 31 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ
ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ
ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਸੀ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਦੇ ਕਾਰਕ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਢਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਭਾਰਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਝੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਸੰਤ ਸੰਪਤ ਦੁਪਰੇ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 6,
ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਮੀਖਿਆ (ਬਸੰਤ ਸੰਪਤ ਦੁਪਾਰੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 32) ਅਤੇ ਮੁਕੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹੋਰ। ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ 33, ਜਿਸ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੱਟ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਾਲਾਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹਾਲਾਤ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਲੜੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਹੋਰ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼। ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ
ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ,

153. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨੇੜਿਓਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ:

---

[31] (2017) 4 ਐਸਸੀਸੀ 124
[32] (2017) 6 ਐਸਸੀਸੀ 631
[33] (2017) 6 ਐਸਸੀਸੀ 1
[34] (1984) 4 ਐਸਸੀਸੀ 116

(1) ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ.

ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤ "ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ" ਅਤੇ "ਨਹੀਂ" ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਆਕਰਣ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅੰਤਰ ਵੀ ਹੈ
"ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ "ਸਾਬਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਸਹਿਬਰਾਓ ਬੋਬੜੇ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 35 ਜਿੱਥੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੁੱਢਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
'ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਅਤੇ 'ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ' ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਨਸਿਕ ਦੂਰੀ ਲੰਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਿੱਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੰਡਦੀ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਤੱਥ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਲਪਨਾ 'ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ,

ਹਾਲਾਤ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਰੁਝਾਨ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ,

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ

(5) ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਇੰਨੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ
ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਛੱਡ ਦਿਓ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੰਮ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੁਤਾਬਕ ਉਸ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 7.30 ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤਾ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਨਾਲ ਸੀ ਤਾਂ ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਮਾਮਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਪੀਡਬਲਯੂ 2, ਦਾਦਾ. ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੬੪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਪੀਡਬਲਯੂ ੨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

---

35 (1973) 2 793

ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸੀ
ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗਵਾਹ ਪੀੜਤ ਦਾ ਦਾਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਰਾਹੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੰਸਕਰਣ ਠੋਸ, ਇਕਸਾਰ ਹੈ
ਅਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਖ ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਭਾਵ ਆਂਗਨਵਾੜੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਲਈ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਡਾਕਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ ਵੀ ਸੀ
ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਐਕਸਬੀਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੋ। 46 ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੱਟ ਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਭਾਵੇਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 9 ਮੁਕਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਵਿੱਚ ਨੇੜਤਾ
ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੁਸਤੈਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਹਨ ਅਤੇ ਡ੍ਰੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ,
ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਹਾਲਾਤ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 7 ਡਾ ਉਲਹਾਸ ਦਿਗੰਬਰ ਲਿੰਗਾਵਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟ ਪਾਈ। ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸਮਾਂ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੱਟ .46 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡਾਕਟਰੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 53ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੈਡੀਕਲ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪਰ ਪੀਡਬਲਯੂ 7 ਡਾ. ਲਿੰਗਾਵਰ ਲਈ. ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ, ਵੀ ਨਹੀਂ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸੁਝਾਅ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੱਟ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ.46 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚੌਥੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ.

5 ਵੀਂ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ
ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੱਪਲਾਂ ਜੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਮਾਸ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵੀ ਸਨ ਇਹ ਕਿਸੇ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, 5 ਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦੀ ਪੈਂਟ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ, ਅਤੇ 5 ਵੀਂ

ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੀੜਤ ਦੀ ਪੈਂਟ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ 6 ਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਵੀਰਜ ਦੇ ਦਾਗ, ਡਾਕਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਜੁੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। 6ਵਾਂ
ਇਸ ਲਈ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸਟ.54 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪੱਟ'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਖੂਨ ਪੀੜਤ ਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਇਹ ਹੈ:
(ਏ) ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ; ਅਤੇ

ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਡਾ. ਲਿੰਗਾਵਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪੱਟ'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਕੋਈ ਧੱਬੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਸਨ;

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਾਲਖਾਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ
ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੀਲਬੰਦ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਹੀਆਂ।

ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਪੱਟ'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਕੋਈ ਧੱਬੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਨ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਤੱਥ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਐਫਐਸਐਲ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਲੂਨ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਹਨ
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਬੂਟੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਉਲਟ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਸਮੇਤ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੀ. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 7 ਵੀਂ ਸਥਿਤੀ
ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ।

ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀੜਤਾ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਮੌਤ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਮਲਟੀਪਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ

ਯੋ

ਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੱਟ; ਅਤੇ ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਦੇ ਛਿੜਕਿਆਂ ਦਾ ਰਲੇਵਾਂ।

ਇਸ ਲਈ ਅੱਠਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਕਤ ਹਾਲਾਤ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮਾਸ ਮਿਲਿਆ।

ਕੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਹਾਲਾਤ ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ 34 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਹੈ।

ਸਥਾਪਿਤ ਹਾਲਾਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ:-

ਪੀੜਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ,
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਂਗਨਵਾੜੀ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਤੋਂ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।

ਪੀੜਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਦਿਲਦਾਰ ਸੀ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ
ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਸੀ।

ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਇੰਨਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜਤ, ਦੋ-
ਡੇਢ ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰ ਸੀ ਕਿ ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਦੇ ਛਿੜਕਿਆਂ ਦਾ ਰਲੇਵਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ.
ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਕਾਰਨ ਹੋਈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਉਸਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਸੰਭੋਗ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪੈਟ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਪੀੜਤ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਸਨ।

ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ) ਤੋਂ) 'ਤੇ ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਲੜੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਹੋਰ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਥੁਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,
ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਹਾਸ਼ੀਏ ਸਾਫ਼ ਕੱਟੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸੱਟਾਂ ਲਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ
ਮਨੁੱਖੀ ਕੱਟਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ। ਪਰ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸੱਟਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕੱਟਣ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ।

ਦੁਬਾਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਯੋਨੀ, ਬੱਚੇਦਾਨੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਡੀ ਸਵੈਬ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਬੂਤ।

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹਨ ਬਲਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼।
ਉਹ ਇਕ ਲੜੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੰਨੀ ਸੰਪੂਰਨ, ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਆਧਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੀੜਤਾ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ।

22. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਐਫ), (ਆਈ) ਅਤੇ (ਐਮ) ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਧਾਰਾ 5 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਜੇ) ਅਤੇ (ਐਮ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 2019 ਦੇ ਐਕਟ 25 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ)। ਕਿਉਂਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਤ ਇਸ ਲਈ ਹੋਈ ਸੀ
ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਏ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ।

ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਨ। ਪਰ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ

H

ਦੂਜੀ ਸੱਟ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਏ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ
ਪੀੜਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਧਾਰਾ 299 ਅਤੇ 300 ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ
ਇਹ ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪਰਾਧ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ "ਜੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ
ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ, ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ, ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੈ।"

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੨੯੯ ਅਤੇ ੩੦੦ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਰਾਇਵਰਪੂ ਪੁੰਨਯਾ ਅਤੇ ਹੋਰ 36 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

"11. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੁਰਮ "ਕਤਲ" ਹੈ ਜਾਂ "ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ" ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, "ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ" ਜੀਨਸ ਹੈ
ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ "ਕਤਲ" ਕਰੋ. ਸਾਰੇ "ਕਤਲ" "ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ" ਹਨ ਪਰ
ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, "ਕਤਲ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ" ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ "ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ" "ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ" ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਸ ਆਮ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਡਿਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਪਹਿਲਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਪਹਿਲੀ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਰੂਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 300 ਵਿੱਚ "ਕਤਲ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਨੂੰ "ਦੂਜੀ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ
ਧਾਰਾ 304 ਦਾ ਹਿੱਸਾ। ਫਿਰ, "ਤੀਜੇ ਦਾ ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਡਿਗਰੀ". ਇਹ ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ।

---

36 (1976) 4 ਐਸਸੀਸੀ 382

ਤਿੰਨਾਂ ਗਰੇਡਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਧਾਰਾ ੩੦੪ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਤਹਿਤ ਇਸ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ।

"ਕਤਲ" ਅਤੇ "ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ" ਵਿਚਕਾਰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਅੰਤਰ ਨੇ ਇੱਕ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਗੁਆ ਬੈਠਦੀਆਂ ਹਨ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਅਰਥ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਨੂਟੇ ਅਮੂਰਤਤਾ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 299 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕੀਵਰਡਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ 300. ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਸਾਰਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਦੋਵਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੇ ਬਿੰਦੂ.

ਧਾਰਾ 299 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਧਾਰਾ (2) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੀੜਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਜੀਬ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਜਾਂ ਸਿਹਤ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਘਾਤਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਨੁਕਸਾਨ ਆਮ ਸਿਹਤ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ. ਇਹ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ "ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ" ਧਾਰਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
(2). ਸਿਰਫ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਤਲ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ
ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ। ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 300 ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਉਦਾਹਰਣ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 299	ਧਾਰਾ 300
ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਕੰਮ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ -	ਕੁਝ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਕਤਲ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਕੰਮ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ -
ਇਰਾਦਾ	
ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ; ਜਾਂ	ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ; ਜਾਂ

ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ	ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ
	ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ; ਜਾਂ
ਗਿਆਨ	
ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ	ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਇੰਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੇ ਜੋਖਮ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 299 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਪਰਾਧੀ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਮਲਾਵਰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਮੁਠੀ ਮਾਰ ਕੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪੀੜਤ ਵਧੇ ਹੋਏ ਜਿਗਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਧੀ ਹੋਈ ਤਿੱਲੀ ਜਾਂ ਰੋਗਗ੍ਰਸਤ ਹੈ ਦਿਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜ਼ਿਗਰ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਤਿੱਲੀ ਜਾਂ ਦਿਲ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਹਮਲਾਵਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੀੜਤ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹਾ ਗਿਆਨ, ਨਾ ਹੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਅਪਰਾਧ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਸੱਟ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 299 ਦੀ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ "ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ, "ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਹੈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਰਸਤਾ. ਇਹ ਅੰਤਰ ਠੀਕ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਧਾਰਾ 299 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ

ਮੌਤ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਕਤਲ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ, ਦਰਮਿਆਨੀ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੀ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 299 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ "ਸੰਭਾਵਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ "ਸੰਭਾਵਿਤ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ. ਸ਼ਬਦ "ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ... ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ "ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਭਾਵਿਤ" ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੱਟ ਦਾ।

ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੌਤ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਜਾਂ ਸੱਟਾਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਰਾਜਵੰਤ ਬਨਾਮ ਰਾਜਵੰਤ ਵੀ. ਅਵਸਥਾ ਕੇਰਲ 37 ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ।

ਵਿਰਸਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਵਿਰਸਾ ਸਿੰਘ ਵਿ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 38 ਵਿਵੀਅਨ ਬੋਸ, ਜੇ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ (ਪੰਨਾ 1500 ਤੇ):

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, 'ਤੀਜਾ'। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਮੌਜੂਦ ਹੈ;

ਦੂਜਾ, ਸੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਜਾਂਚ ਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੱਟ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਭਾਵ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਕਿ ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੱਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ. ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਬਣੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੱਟ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ। ਜਾਂਚ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

---

[37] ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1874

[38] 1958 465

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰਸਾ ਸਿੰਘ ਕੇਸ 38 ਏ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ
ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ
ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਦੀ, ਅਪਰਾਧ "ਕਤਲ" ਹੋਵੇਗਾ. ਉਦਾਹਰਣ () ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
300 ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।
ਧਾਰਾ 299 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਧਾਰਾ (4) ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ
ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੈਲਾਇਆ ਜਾਵੇ. ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ
ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਧਾਰਾ (4) ਕਿੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ

ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਗਿਆਨ

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ
ਵਾਲੇ ਖਤਰਨਾਕ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਵਿਹਾਰਕ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਦੇ ਲਗਭਗ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ. ਅਪਰਾਧੀ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ
ਗਿਆਨ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,
ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੇ ਜੋਖਮ ਲਈ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਡੀ ਦੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਇਹ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜੁਰਮ
"ਕਤਲ" ਹੈ ਜਾਂ "ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ" ਹੈ, ਤਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ।
ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋਵੇਗਾ
ਪੜਾਅ[ਸੋਧੋ] ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ
ਕੀਤਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਮੌਤ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਣ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਸਬੂਤ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ
ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਉਹ ਕੰਮ ਕੀ ਹੈ
ਧਾਰਾ 299 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ"। ਜੇ ਜਵਾਬ ਹੈ
ਇਹ ਸਵਾਲ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੰਡ ਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ
ਪੜਾਅ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਪੜਾਅ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰੀ
ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਤੱਥ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ
"ਕਤਲ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਾਇਰਾ
ਧਾਰਾ 300 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ ਤਾਂ ਜੁਰਮ "ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਬਰਾਬਰ
ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਕਤਲ ਕਰਨਾ", ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਜਾਂ
ਨਹੀਂ

ਧਾਰਾ 299 ਦੀ ਤੀਜੀ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 300 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਪਰਾਧ "ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ" ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

22. ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਵਲ ਵਿਆਪਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਕੱਚੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀਤਾਵਾਂ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾਏਗੀ. ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਤੱਥ ਇੰਨੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਪੜਾਅ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਦੂਰਬੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਇਲਾਜ ਦੇਣਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਪਰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੦ ਦੀ ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜਵਾਬ: ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ 39 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜੁਰਮ
ਸੜਨ ਨਾਲ ਸੱਟ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਹੈ ਜੋ ਸ. 324 ਤੋਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 326 ਰਾਹੀਂ ਸਾੜ ਕੇ ਸਧਾਰਣ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕਾਰਨ
ਦੋ ਵੱਡੇ ਜੁਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜ ਕੇ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਤਲ ਵੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੜਨ ਇੰਨੀ ਵਿਆਪਕ ਸੀ ਕਿ
ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਦੁਖੀ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਖਿਆ
ਜੁਰਮ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉੱਚਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਰਾਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਜਾਂ ਕਤਲ ਦੇ ਉੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ

---

39 (1968) 2 522

ਅਚਾਨਕ ਜਾਂ ਆਤਮਘਾਤੀ ਮੌਤ, ਕਤਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਜਾਂ ਉਲਝਣ ਭਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ
ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜਜੀ ਦੀ ਮੌਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਉਸ ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਇਕ ਪੇਟੈਂਟ ਤੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ
ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਾਲ

ਫਿਰ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜਜੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਸੱਟ ਲੱਗੇਗੀ।
ਇਹ ਅਟਕਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-
"ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਕਤਲ ਹੈ। ਜੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ
ਐਕਟ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਜੋਖਮ ਝੱਲਣਾ ਜਾਂ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲਈ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਇੰਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਮੌਤ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ
ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ
ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦਾਹਰਣ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ) ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਲਿਆ ਗਿਆ ਜੋਖਮ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਨਾਲ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ
ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜਜੀ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅੱਗ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੜਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾੜ ਕੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜਜੀ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਜੋਖਮ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਚੌਥੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦਾ ਜੁਰਮ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਕਤਲ ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜਜੀ ਦੀ ਮੌਤ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਇੰਨਾ ਜਲਦੀ ਕੀਤਾ

ਖਤਰਨਾਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਸਨ

ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕਤਲ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੰਤੋਸ਼ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ੰਕਰ ਪਵਾਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 40 ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ,

"13. ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਇੰਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਔਸਤ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇਗਾ

ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਕੇ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣਾ

ਲਾਈਟਡ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸਟਿੱਕ ਇੰਨੀ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਹਰਕਤ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸੰਤੋਸ਼ ੪੦ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਸੂਰਜ ਜਗਨਨਾਥ ਜਾਧਵ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ੪੧ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਡੀ) ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ 42, ਜਿੱਥੇ 36

ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"33. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਚਿੰਤਤ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ

---

[40] (2015) 7 ਐਸਸੀਸੀ 641
[41] (2020) 2 693
[42] (2017) 8 ਐਸਸੀਸੀ 204

ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ

ਇੱ

ਕ ਢੁਕਵਾਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਕਲੀ ਸ਼ਰਾਬ
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਥਾਨਕ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੋਂ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਾਕੀ ਬੋਤਲਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਸੀ ਕਿ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿੱਚ
ਪਦਾਰਥ ਮਿਥਾਈਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਏਗਾ ਚੌਥਾ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਬਿੱਲੀ ਦਾ ਪੰਜਾ ਅਤੇ ਭੋਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੁਕੋਲਿਕ ਅਤੇ ਪੇਂਡੂ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਲਚਕੀਲੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੌਰਾਨ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਮੌਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਿਬਾਕਰ ਨਾਇਕ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬੈਂਚ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਿੱਥੇ 23 ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ
ਉਮਰ ਨਾਲ ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਚਲੀ ਗਈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੭੬ ਅਤੇ ੩੦੨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ੩੪ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ੩੭੬ ਅਤੇ ੩੦੪ ਤਹਿਤ ਚਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
, ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"23. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੰਦਰਮਣੀ ਜੇਨਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ 21) ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕੀਤਾ ਛਬੀਰਾਨੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ 'ਚ ਮਿਲੀ ਲਾਸ਼
ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ:

“(1) 1 " ਵਿਆਸ ਦੀ ਇੱਕ ਸੋਜ ਸੱਜੇ ਮਾਸਟੋਇਡ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੋਲਾਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਉੱਪਰਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਸੋਜ (ਜੋ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਸੀ)
ਸੱਜੀ ਛਾਤੀ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ 2" ਵਿਆਸ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯਮਿਤ ਗੋਲਾਕਾਰ।

ਵਿਛੋੜੇ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲੀਆਂ:

ਸੱਜੇ ਮਾਸਟੋਇਡ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੋਜਸ਼ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੇਮੇਟੋਮਾ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ ਸੱਜੀ ਚੌਥੀ ਪੱਠੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ

[43] (2002) 5 ਐਸਸੀਸੀ

ਸੱਟ 2. ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਛਾਤੀ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਲੀਟਰ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਸੱਜਾ ਫੇਫੜਾ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਸਤਹ 'ਤੇ ਰਿਬ ਟੁੱਟਣ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿਲ ਦਾ ਚੈਂਬਰ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪੇਟ ਖਾਲੀ ਸੀ।

(5) ਪਿਛਲੀ ਯੋਨੀ ਦੀ ਕੰਧ 'ਤੇ 1/4 " ਵਿਆਸ ਦੇ ਦੋ ਇਕਾਈਮੋਸਿਸ ਸਨ. ਸੱਟਾਂ 5 ਵਜੇ ਅਤੇ 7 ਵਜੇ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਯੋਨੀ ਸਮੀਅਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁਕਰਾਣੂ ਅਤੇ ਐਪੀਥੀਲੀਅਲ ਸੈੱਲ ਮਿਲੇ।

ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੀ
ਵਿਗਾੜ। ਚਮੜੀ ਦਾ ਵਿਗਾੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੀਭ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ੀ ਅਤੇ ਕੱਟੀ ਗਈ। ਮੂੰਹ ਦੇ ਸੱਜੇ ਕੋਣ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਕੰਨਾਂ ਤੋਂ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗੰਦੀਆਂ ਗੈਸਾਂ ਕਾਰਨ ਪੇਟ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਤ 48 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਈ ਸੀ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਮੌਤ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਖੂਨ ਵਗਰਿਹਾ ਸੀ। ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਸਨ। ਇਹ ਹਿੰਸਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੰਭੋਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਜਿਨਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਸੰਭੋਗ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਹਿੰਸਕ ਹਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸੱਟਾਂ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੱਟਾਂ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੱਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਟ 2 ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ।

24. ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੌਤ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ, ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ, ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ. ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਕਤਲ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਕੰਮ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ
ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਤਲ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੈਂਗ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ

ਬਲਾਤਕਾਰ ਹਿੰਸਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਹ ਹਨ
ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ. ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ
ਇਸ ਲਈ, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ, ਜੋ ਭਾਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹਨ
ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304। ਬਾਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਬਿਰਾਬਰ ਮਾਨੀਆ (ਏ-5), ਬਾਬਾਜੀ ਮਾਨੀਆ (ਏ-6),
ਵੀਰਾ ਬੇਹਰਾ @ ਬਾਬਾ ਤੰਤੀ (ਏ-7) ਅਤੇ ਮਾਧਾ ਬੁਣਕਰ @
ਮਦਬਾਨੰਦ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ (ਏ-11) ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 2 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ।
ਪੀਨਲ ਕੋਡ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ
ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਬਿਰਾਬਰ ਮਾਨੀਆ (ਏ-5), ਬਾਬਾਜੀ ਮਾਨੀਆ (ਏ-6), ਭੀਰਾ ਬੇਹਰਾ @ ਬਾਬਾ ਤੰਤੀ (ਏ-7) ਅਤੇ ਮਾਧਾ ਤੰਤੀ @ ਮਧਾਬਨੰਦ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ (ਏ-11) ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 2 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।
ਦੋਵੇਂ ਸੁਜ਼ਾਵਾਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣਗੀਆਂ।
(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਹਿੰਸਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਦੋਸ਼ੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ, ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਸੁਨੀਲ ਅਤੇ ਹੋਰ 44 ਵਿੱਚ, 4 ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਦੋ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਚਲੀ ਗਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ:

23. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ
ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬਲਾਤਕਾਰੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਨੁਰਾਧਾ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ
ਅਜਿਹੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ

[44] (2001) 1 SCC 652

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਨੁਰਾਧਾ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ।
ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮੌਤ "ਸਿਰ 'ਤੇ ਸਤਹ ਬਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੰਟਰਕ੍ਰੈਨੀਅਲ ਨੁਕਸਾਨ ਕਾਰਨ" ਹੋਈ। ਇਹ ਰਾਏ ਸਬਡੁਰਲ ਹੇਮੇਟੋਮਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੁਬਰਾਕਨੋਇਡ ਹੈਮਰੇਜ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਹਿੰਸਕ ਘਟਨਾ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰਿਆ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਲਾਤਕਾਰ
ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ
ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੱਟ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਸਨ. ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਦੇ ਜੁਰਮ ਤੋਂ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ।

24. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ ੩੭੬ ਅਤੇ ੩੭੭ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ੩੪ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ
ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਯਾਨੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਕੈਦ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ-ਸਥਿਤੀ ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ। ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ ੩੪ ਆਈਪੀਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ
ਹੋਰ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 45 ਵਿੱਚ, 7-8 ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੂਨ ਵਗਣ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਅਤੇ ੩੭੬ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਬੈਂਚ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"21. ਵਿਦਵਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇਹ ਰਾਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 31 ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨ
ਨਾ ਸਿਰਫ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਪਾਈ ਗਈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੌਤ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੂਨ ਵਗਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਅੱਧਾ ਲੀਟਰ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।

45 (2006) 12 79

ਰੇਸ਼ਮਚੰਦ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ

ਇੱ

ਕ ਗਰਦਨ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ
ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਿਬਾਕਰ ਨਾਇਕ 43 ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਟੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੁਮਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 304 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ[46].

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ
ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਜਿੱਥੇ 11/2 ਤੋਂ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਨੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੌਰਾਨ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਮੁਹੰਮਦ. ਚਮਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ) [47]

ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ: 11/2 ਸਾਲ
ਰਮੇਸ਼ ਹਰੀਜਨ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ 48

ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ: 5-6 ਸਾਲ

ਰਾਮ ਦੇਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ 49

ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ : 4 ਸਾਲ

ਰਮੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ 50

ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ : 8 ਸਾਲ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ।

ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਯ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ
ਅੰਬੋ ਰੋਕੜੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 51 ਕੋਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਲੜਕੀ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੌਰਾਨ ੧ ਤੋਂ ੫ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ

---

[46] (2003) 1 627 () = 2002 (7) 635
[47] (2001) 2 ਐਸਸੀਸੀ 28
[48] (2012) 5 ਐਸਸੀਸੀ 777
[49] (2013) 7 ਐਸਸੀਸੀ 725
[50] (2014) 9 ਐਸਸੀਸੀ 392
[51] (2019) 13 ਸਕੇਲ 187

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302, 376 (2) (ਐਫ) ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"125. ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ, ਦੋਸ਼ੀ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।

ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ 39 ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੌਤ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, "ਜੇ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਜਿਹੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋਖਮ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ
ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ"
ਧਾਰਾ 300 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਯ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਅੰਬੇ ਰੇਕੜੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 51.
ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਤੀਜਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਢਾਈ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਰੰਤ ਪਦਾਰਥ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ 300 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਦਾ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੈਰਾ 26.1, 26.2 ਅਤੇ 26.4 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਸਫਲ ਰਹੇ
ਧਾਰਾ ੩੦੦ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਥੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਦਲੀਲਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜੀਏ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਬਚਨ ਸਿੰਘ 8 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਛਲੇ 40 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਗਭਗ 67 ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ 1) ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਅਧੀਨ ਸਨ
ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 302 ਆਈਪੀਸੀ; ਅਤੇ) ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਸੀ
ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ। ਕੇਸ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

S. No	Judgement Reported atCause Title	Bench Strength	Age of the Victim	Cause of Death of theVictim Accused Convictedunder Sections	Whether Death Sentence Imposed ?	Sentence lesser than Death Sentence
1.	(1981) 3 SCC 324 Kuljeet Singh @Ranga v. Union of India	3 Judges	16 years	Injury to Neck withKirpan S.302 r/w S.34 IPC Ss. 363, 365, 366 and376 r/w S. 34 IPC	Yes	
2.	(1991) 1 SCC 752 Jumman Khan v.State of U.P.	2 Judges	6 years	Strangulation Ss. 302, 376 IPC	Yes	
3.	(1994) 3 SCC 381 Laxman Naik v.State of Orissa	2 Judges	7 years	Asphyxia by throttling Ss. 376, 302 IPC Strangulation and 363, 376, 302 201 IPC	Yes	Life
4.	(1996) 6 SCC 250 Kamta Tiwari v.State of M.P.	2 Judges	16 years	Throttling Ss.302, 376		Life
5.	(1997) 4 SCC 272 State of A.P. v. Gangula Satya Murthy	2 Judges	14 years	Strangulation Ss. 376, 302 IPC S. 3(ii)(v) of theSC&ST Act,		Life
6.	(1999) 4 SCC 108 Kumudi Lal v.State of					Life
7.	(1999) 6 SCC 60 Akhtar vs. Stateof U.P.	2 Judges	Age not specified	Asphyxia Ss. 302, 376 IPC	Yes	
8.	(1999) 9 SCC 581 Molai v. State of M.P.	3 Judges 2 Judges	16 years 4 years	Strangulation Ss. 376(2)(g), 302/34 and 201 IPC Smothering Ss.302,376 IPC		Life
9.	(2000) 1 SCC 471 State of Maharashtra v. Suresh	2 Judges	4 years	Intracranialdamag econsequent to surfaceforce impact to thehead, subdural haematoma causing subarachnoid haemorrhage Ss. 376 and 377 r/wS.34, S. 304 Part II r/w S. 34 IPC		Life
10.	(2001) 1 SCC 652 State, Govt. of NCT of Delhi v. Sunil					

H

ਜੇ. ਆਈ.	(200 J) 2 SCC 28 ਮੁਹੰਮਦ. ਚਮਨ ਬਨਾਮ ਚਮਨ ਬਨਾਮ। ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ)	2 ਜੱਜ	1/2 ਸਾਲ	ਹੋਮਰੰਜਕ ਸਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਿਗਰ ਸੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ m ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨਾ S. 302 ਅਤੇ 376! PC		ਜ਼ਿੰਦਗੀ
12.	(2001) 9 ਸਮਰਟ ਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜੂ ਵੀ. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ	2 ਜੱਜ	11 ਸਾਲ	ਸਦਮਾ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖੂਨ ਵਗਣਾ (ਇੱਟ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ) ਸਿਰ ਅਤੇ ਮੂੰਹ) ਐਸ. 302, 376, 363 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.		ਜ਼ਿੰਦਗੀ
13.	(2001)9SCC6J5 ਬੰਟੂ ਬਨਾਮ ਐਮ ਦੀ ਰਾਜ।ਪੀ.	2 ਜੱਜ	6 ਸਾਲ	ਨੱਕ ਦਬਾਉਣਾ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿੱਚ		ਜ਼ਿੰਦਗੀ
14.				ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 302,376 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.		
	(2002) 1 ਸਕਸ਼ਨ 622	2 ਜੱਜ	3 ਸਾਲ	ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਿਮਾਗ ਸਿਰ ਦੀ ਸੱਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ		ਜ਼ਿੰਦਗੀ
	(2002) 1 731 ਗਣੇਸ਼ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਲਾਲ ਵੀ.	2 ਜੱਜ ਅਲ	ਸਾਲ	ਥ੍ਰੋਟਲਿੰਗ 376 (2) (ਐਫ), 302		
ਜੇ6.	JT 2002 (7) SC 635 ਏ.ਪੀ. ਵੀ. ਟੀ. ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਰਾਜ	2 ਜੱਜ	J6 ਸਾਲ	ਦਮ ਘੁੱਟਣਾ ਧਾਰਾ 304 (ਭਾਗ 11)/376 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.		ਅਲਓ ਸਾਲ ਆਰ.ਆਈ.
77."	(2003) 10 ਸਮਰਟ 185 ਸੁਬੂਰਾਮਨੀ ਬਨਾਮ ਸੋਟੇਟ	3 ਜਜ	14 ਸਾਲ	ਗਲਾ ਘੁਟਣਾ S. 302,376 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.		ਜ਼ਿੰਦਗੀ
(2003) 8	93 ਅਮਿਤ ਬਨਾਮ ਅਮਿਤ ਵੀ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ	2 ਜੱਜ - 1---12 ਸਾਲ		ਗਲਾ ਘੁੱਟਣਾ 302, 376 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.		
19.	(2004) 10 ਸਮਰਟ 616 ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਦੇਵੇਂਦਰ ਸਿੰਘ	2 ਜੱਜ	iO ਸਾਲ	ਥ੍ਰੋਟਲਿੰਗ 302, 376 ਅਤੇ 20l! PC		ਜ਼ਿੰਦਗੀ
20.	2005 (3) ਧਾਰਾ 131 ਅਵਸਥਾ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਨਸਿੰਘ	2 ਜੱਜ	--	ਐਸ. 302,376,201 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.		ਜ਼ਿੰਦਗੀ
21.	(2005) 3 ਸਮਰਟ 114 ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ v. ਸਤੀਸ਼	2 ਜੱਜ	ਘਟ t ਨਾਲ	ਗਲਾ ਘੁਟਣਾ 302, 363, 366, 376 (2) (ਐਫ), 201 ਆਈਪੀਸੀ	ਹਾ	
22.	(2005) 3 ਸਮਰਟ 127	2 ਜੱਜ	ਨਾਬਾਲਗ	ਸਾਹ ਘੁੱਟਣਾ 363, 376 ਅਤੇ		ਜ਼ਿੰਦਗੀ

H

23.	(2006) 9 SCC 278 State of U.P. v. Desh Raj	2 Judges	10 years	Strangulation Ss. 302, 376 IPC		Life
24.	(2006) 12 SCC 79 Amrit Singh v. State of Punjab	2 Judges 2 Judges	7/8 years 7/8 years	Bleeding from vulvaas a result of rape Ss. 376 and 302 IPC		Life
25.	(2007) 11 SCC 467 Bishnu Prasad Sinha v. State of Assam	3 Judges	5 years	Asphyxia resulting from inhalation of semisolid watery substances Ss. 376(2)(g), 302 and 201 r/w S. 34 IPC	Yes	Life Refer to
26. (2019) 7 SCC 1 Accused "X" v. State of Maharashtra 26 A.	(2008) 7 SCC 561 Accused "X" v. State of Maharashtra and (2008) 11 SCC 113	3 Judges 2 Judges	5 years 10 years 10 years	Strangulation Ss. 363, 376, 302 and 201 IPC Ss. 363, 376, 302 and 201 IPC		26A. Commuted to Life Sentence
27.	Bantu v. State ofU.P.	2 Judges	9 years	Shock and haemorrhage as a result of injuries due to insertion of the wooden stick into the vagina Ss. 364, 376 and 302 IPC	Yes	
28.	(2008) 15 SCC 269 Shivaji @ Dadya Shankar Alhat v. State of Maharashtra			Strangulation Ss. 302, 376(2)(f) IPC	Yes	
29.	(2009) 15 SCC 259 Pawan v. State ofUttaranchal	3 Judges	6 years	Strangulation Ss. 302/34, Ss. 376,377, Ss. 201/34 IPC		Life
30.	(2010) 1 SCC 58 Sebastian v. Stateof Kerala	2 Judges	2 years	Combined effects of drowning and blunt injuries sustained around nose and mouth Ss. 302, 369, 376(2)(f), 392, 449IPC		Life
31.	(2010) 2 SCC 583 Aftab Ahmad Anasari v. State of Uttaranchal	2 Judges	5 years	Strangulation Ss. 302, 376, 201 IPC		Life
32.	(2011) 2 SCC 764 Rameshbhai Chandubhai Rathod (2) v. State of Gujarat	3 Judges	Class IV student – aged 10years	Neurogenic shock because of sexual intercourse and multiple injuries. Ss. 363, 366, 376, 302, 397 IPC		Life

H

33. ਹਾਂ

	(2011) 5 ਸੈਕਸ਼ਨ 317 ਮੁਹੰਮਦ. ਮੰਨਨ ਬਨਾਮ ਮੰਨਾਨ ਬਨਾਮ। ਬੀਬਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ[ਸੋਧੋ]	2 ਜੱਜ	7 ਸਾਲ	ਸਾਹ ਘੁਟਣਾ ਅਤ ਖੂਨ ਵਗਣਾ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਨਤੀਜਾ 366, 376, 201, 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.	33A ਨੂੰ ਦੇਖੋ।
33.	(2019) 16 ਸਕਟ 584 ਮੁਹੰਮਦ. ਮੰਨਨ ਬਨਾਮ ਮੰਨਾਨ ਬਨਾਮ। ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ	3 ਜੱਜ	7 ਸਾਲ	ਸਾਹ ਘੁਟਣਾ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਗਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣਾ 366, 376, 201, 302ਆਈਪੀਸੀ	ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ
35.	c2011)4 ਸਕੱਟ 80 ਸੁਰੇਂਦਰ ਕੋਲੀ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ	2 ਜੱਜ	ਬਹੁਤ ਸਾਰ ਬੱਚੇ	ਪਕਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਸਰੀਰ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਐਸ.ਐਸ.302,364, 376 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.	ਜ਼ਿੰਦ
36.	(2011) 15 ਸਕਟ 352 ਪੂਰਨ ਚੰਦਰ ਕੁਸ਼ਲ ਬਨਾਮ ਪੂਰਨ ਚੰਦਰ ਕੁਸਲ ਵੀ. ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ	2 ਜੱਜ	5 ਸਾਲ	ਸਾਹ ਘੁਟਣਾ ਐਸ.ਐਸ. 302,376 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.	ਜ਼ਿੰਦ
37	(2011) 12 56 ਹਰੇਸ਼ ਮੋਹਨਦਾਸ ਰਾਜਪੂਤ v. ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ	2 ਜੱਜ	10 ਸਾਲ	Strangulatio n s. 302, 376 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.	ਜ਼ਿੰਦ
.	c2012) 4 ਸਕਸ਼ਨ 107 ਅਮਿਤ ਬਨਾਮ ਅਮਿਤ ਵੀ. ਅਵਸਥਾ ਯੂ.ਪੀ.	2 ਜੱਜ	3 ਸਾਲ	ਬੁਰ 'ਤ ਸਾਰਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸਿਰ ਅਤ ਚੁਸਦਾ ਖਬਾ ਚਿਹਰ ਦ ਕਿਨਾਰ , ਗਲਾ ਘੁਟਿਆ ਗਿਆ, ਗਰ ਕੁਦਰਤ ਅਪਰਾਧ ਅਤ ਬਲਾਤਕਾਰ . 376 (2) ਅਤੇ 302	
LJ	(2013)9795 ਛੋਟਾ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ	2 ਜੱਜ	ਸਾਲ		ਜ਼ਿੰਦਗੀ
39.	(2012) 5 ਸੈਕਸ਼ਨ 766 ਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਵੀ. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ	2 ਜੱਜ	4 ਸਾਲ	ਸਾਹ ਘੁਟਣਾ ਕਿਉਂਕ ਐਫਥੋਟ੍ਰਲਿੰਗ ਐਸ. ਐਸ. 302/376(2)(f) ਅਤੇ 201	ਜ਼ਿੰਦਗੀ
40.	(2012) 5 ਸੈਕਸ਼ਨ 777 ਰਮੇਸ਼ ਹੁਰੀਜਨ v. ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ	2 ਜੱਜ	5-6 ਸਾਲ	ਸਦਮਾ a d ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੋਨੀ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖੂਨ ਵਗਣਾ। S.S.302,376	ਜ਼ਿੰਦਗੀ
41.	(2012) 4 ਸੈਕਸ਼ਨ 37 ਰਾਜੇਂਦਰ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਰਾਓ ਵਾਸਨਿਕ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ	2 ਜੱਜ	3 ਸਾਲ	ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵਾਸਰੇਪ ਅਤੇ ਸਾਹ ਘੁੱਟਣਾ 376 (2) (ਐਫ), 377 ਅਤੇ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.	ਦੇਖ: ਨੂੰ 41A.
41.	(2019) 12 ਸਕਟ 460	2 ਜੱਜ	3 ਸਾਲ	ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵਾਸਰੇਪ ਅਤੇ ਸਾਹ	ਨੂੰ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਮਰ ਕੈਦ

H

42.	(2012) 7 SCC 699 Kashinath Mondal v. State of W.B.	2 Judges	Not given	Death caused by rape,strangulation Ss. 376 and 302 IPC		Life
43.	(2012) 9 SCC 742 State of U.P. v. Munesh	2 Judges	11 years	Asphyxia due to strangulation and also due to pre-mordialinjuries Ss. 302, 376 IPC		Life
44.	(2013) 5 SCC 546 Shankar Kisanrao Khade v. State of Maharashtra	2 Judges	11 years	Asphyxia due to strangulation Ss. 302, 376, 366-A and 363 r/w S.34 IPC		Life
45.	(2013) 7 SCC 725 Ram Deo Prasad v. State of Bihar	2 Judges	4 years	Excessive haemorrhage leadingto shock from ante-mortem injuriesaround genitalia and private parts by somesexual offences Ss. 376, 302 IPC		Life
46.	(2013) 10 SCC 721 State of Rajasthan v. Jamil Khan	2 Judges	Below 5 years	Asphyxia due to strangulation Ss. 302, 376, 201 IPC		Life
47.	(2014) 5 SCC 353 Rajkumar v. State of Madhya Pradesh	2 Judges	14 years	Asphyxia as a result of strangulation Ss. 302, 376, 450 IPC		Life
48.	(2014) 9 SCC 392 Ramesh v. State	2 Judges	8 years	Neurogenic shock dueto rape Ss. 376, 302, 201 IPC		Life
49.	(2014) 12 SCC 274 Selvam v. State	3 Judges	9 years	Injury on the head and (from a cot) Ss. 302, 376, 379 201 IPC		Life
50.	(2015) 2 SCC 783 Duryodhan Rout v. State of Orissa	2 Judges	10 years	Throttling Ss. 376, 302 and 201IPC		Life
51.	(2015) 1 SCC 253 Vasanta Sampat Dupare v. State of Maharashtra	3 Judges	4 years	Cause of death washead injury, associated with the injury on thegenital region Ss. 302, 376(2)(f), 363, 367, 201 IPC	Yes Also referto 51A.	
51 A.	(2017) 6 SCC 631 Vasanta Sampat Dupare v. State of Maharashtra	3 Judges	4 years	Cause of death was head injury, associated with the injury on the genital region Ss.302, 376(2)(f), 363, 367, 201 IPC	Confirms Death Penalty	

H

52 ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ (ਨਾਬਾਲਗ)

c2015) 2 ਸਕਸ਼ਨ 775 ਦਰਗਾ ਰਾਮਵ । ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ	2 ਜੱਜ	7 ਸਾਲ	ਕਤਲ ਦਾ ਕੇਸ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਐਸ. ਐਸ. 376,302 ਆਈਪੀਸੀ	
(2015) 16 ਸਾਕਟ 492 ਕਾਲੂ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਕਾਲੂ ਖਾਨ ਵਿ. ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ	3 ਜੱਜ	4 ਸਾਲ	ਵਿਆਪਕ ਸਟਾ ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ 363, 364, 376 (2) (ਐਫ), 302,	

(2016) 3 19 12 ਜੱਜ ਨਹੀਂ . ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਐਲਜੇ ਸੱਟਾਂ

ਅਵਸਥਾ ਅਸਾਮ ਬਨਾਮ. (ਯੰਗ) Ss.376,302,454 ਰਾਮੇਨ ਦੇਵਾਰਾ

c2016) 9 ਸਾਕਟ 325 ਕਦਾਮਾਨੀਅਨ ਵੀ. ਰਾਜ	2 ਜੱਜ	ਨਹੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਚਿਹਰੇ ਉਜਾਲੀਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪੱਥਰ (ਸਿਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਸੱਟਾਂ) SS. 302, 376, 404, 201ਆਈਪੀਸੀ	ਜ਼ਿੰਦਗੀ
c2016) 9 ਸਕਸ਼ਨ 675 ਖਸਰਾ ਲੋਧੀ ਬਨਾਮ ਖਸਰਾ ਲੋਧੀ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ	3 ਜੱਜ	7 ਸਾਲ	ਸਾਹ ਘੁੱਟਣਾ ਤੇ ਦਮ ਘੁੱਟਣਾ ਬਾਹਰ ਗਲਾ ਦੁ ਆਰਾ ਗਰਦਨ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣਾ Ss. 302,364,363, 376(2)(f)/51 ਮੈਂ & 201 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.	ਜ਼ਿੰਦਗੀ
(2017) 4 ਸਕਸ਼ਨ 393 ਸੁਨੀਲ ਬਨਾਮ ਸੁਨੀਲ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਸਕਿੰਟ	3 ਜੱਜ	4 ਸਾਲ	ਗਲਾ ਘੁੱਟਣਾ/ਅਸਫ yx ia ਐਸ. ਐਸ. 302, 363, 367, 376 (2) (ਐਫ) ਆਈਪੀਸੀ	ਜ਼ਿੰਦਗੀ
C2019) 8 371 ਸਚਿਨ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘਰਾਹਾ v. ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਪ੍ਰਦੇਸ਼	3 ਜੱਜ	5 ਸਾਲ	ਪਹਿਲਾ- morte1.N ਡੁੱਬਣ ਐਸ. ਐਸ. 376-A, 302 ਅਤੇ 201 ਭਾਗ II ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.5 (i) ਅਤੇ 5 (m) r/w ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6	ਜ਼ਿੰਦਗੀ
(2019) 13 ਸਾਕਟ 640 ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਮਾਰੂਤੀ ਕਾਂਬਲੇ v. ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ	3 ਜੱਜ	ਨਹੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਸਿਰ 'ਤੇ ਸਟ ਗਰਦਨ ਦਾ ਦਬਾਅ 302, 376 (2) (ਐਫ), 342ਆਈਪੀਸੀ	
(2019) 16 ਸਾਕਟ 380 ਰਾਜੂ ਜਗਦੀਸ਼ ਪਾਸਵਾਨ ਬਨਾਮ ਪਾਸਵਾਨ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ	3 ਜੱਜ	9 ਸਾਲ	ਡੁਬਣ 302, 376 (2) (f) ਅਤੇ 201 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.	ਜ਼ਿੰਦਗੀ
(2019) 16 ਸਾਕਟ 278	3 ਜੱਜ	8 ਸਾਲ	ਐਸ. ਐਸ. 302, 363, 366 ਅਤੇ 376 (2) (ਆਈ) ਆਈਪੀਸੀ	ਜ਼ਿੰਦਗੀ
ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ				
(2019) 4 ਸਾਕਟ	3 ਜੱਜ	7 1/2 ਸਾਲ	ਸਾਹ ਘੁੱਟਣਾ ਕਾਰਨ	

ਜ਼ਿੰਦਗੀ

63.	(2019) 8 SCC 382 Parsuram v. State of M.P.	3 Judges	Minor	Asphyxia as a result ofstrangulation Ss. 302, 376		Life
64.	2019 (13) SCALE 187 Dattatraya v. State of Maharashtra (2019) 7 SCC 716	3 Judges 3 Judges	5 years 10 years	Asphyxia due to smothering, associated with headinjuries and sexualassault Ss. 302, 376(2)(f), 377 IPC r/w Ss. 3, 4 and 5POCSO Drowning		Life
65.	Manoharan v. State			Ss. 376(2)(f) & 376(2)(g), 302, 201 IPC	Yes. Also refer to 65A.	
65 A.	2019 (14) SCALE 800 Manoharan v. State	3 Judges	10 years	Drowning Ss. 376(2)(f) & 376(2)(g), 302, 201 IPC	Confirms Death Penalty	
66.	(2019) 9 SCC 622 Ravi S/o Ashok Ghumare v. State of Maharashtra	3 Judges	2 years	Throttling Ss. 302, 363, 376, 377IPC	Yes	
67.	(2019) 9 SCC 689 Ravishankar v. State of M.P.	3 Judges	13 years	Throttling Ss. 363, 366, 376(2)(i), 376(2)(n), 376(2)(j), 376(2)(m), 376-A, 302 and 201 IPC		Yes

ਇਨ੍ਹਾਂ 67 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 15 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ (ਸੀਨੀਅਰ ਨੰਬਰ 26ਏ, 33ਏ ਅਤੇ
41ਏ) ਉਪਰੋਕਤ 15 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਾਕੀ 12 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ (ਜਿੱਥੇ ਮੁਹੰਮਦ ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ)। ਆਰਿਫ ਉਰਫ ਅਸ਼ਫਾਕ ਬਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਭਾਰਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ 52) ਅਰਥਾਤ ਸੀਨੀਅਰ ਨੰਬਰ 51 ਅਤੇ 65 ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੌਤ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅੱਜ ਤੱਕ, 67 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 12 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਅਪਰਾਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 302 ਤਹਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ ਸੀ
16 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ।
ਇਨ੍ਹਾਂ 67 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 51 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ 51 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ 12 ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 3 ਮਾਮਲਿਆਂ (ਸੀਨੀਅਰ ਨੰਬਰ 26ਏ, 33ਏ ਅਤੇ 41ਏ ਵਿੱਚ) ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

---

52 (2014) 9 ਐਸਸੀਸੀ 737

ਉਪਰੋਕਤ 67 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 2 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ (ਸੀਨੀਅਰ ਨੰਬਰ 58 ਅਤੇ 67 ਵਿਖੇ), ਅਪਰਾਧ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 23.02.2015 ਅਤੇ 22.05.2015 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਭਾਵ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ 02.04.2013 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਪਰ 03.02.2013 ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)। ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ३७६ ਏ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਦਿਖਾਏ ਜ਼ਿਦ੍ਹੇਂ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਡੁੱਬਾਉਣਾ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣਾ। ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ 5 ਸਾਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ 13 ਸਾਲ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਫੀ ਦੇ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।

31. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਥੁਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 (2) ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 53 ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਕੋ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (2) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੀ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 (2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 53 ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਗਦੂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 54. ਚੰਦਰਚੂੜ, ਸੀ.ਜੇ. ਜਿਸ ਨੇ ਮੋਹਰੀ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਨੇ ਕਿਹਾ: -

79. ਪਰ ਅਸੀਂ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ, ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸੁਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਉਹ। ਪਰ ਜੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਕੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿ

[53] (1976) 4 ਐਸਸੀਸੀ
H 190

ਮੌਕਾ ਅਸਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ

ਇੱ

ਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਡੇਟਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਉਹ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਜਾਂ
ਨਹੀਂ ਤੁਾਂ, ਜੋ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ
ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣਾ। ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅੰਕੜੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਸ਼ਾਇਦ,
ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗੋਸਵਾਮੀ, ਜੇ. ਨੇ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਲਿਖੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਬੀ.ਏ. ਉਮੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 31 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਲਾਉਦੀਨ ਮੀਆਂ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ 11, ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਸੇ ਦਿਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ
ਮੌਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ। ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ।
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਅਜੈ ਪੰਡਿਤ ਬਨਾਮ ਅਜੈ ਪੰਡਿਤ ਵਿੱਚ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 13, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਈ
ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੌਕਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਕੈਨੀਕਲ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਸਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਏ. ਉਮੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 31 ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਤੋਂ 13 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਨ
ਹੇਠ :-

"11. ਦਗਦੂ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 54 ਗੋਸਵਾਮੀ, ਜੇ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

90. ਮੈਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਰਿਮਾਂਡ ਧਾਰਾ 235 (2), ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਧੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 (2) ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ
ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ, ਤੁਰੰਤ, ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੇ
ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 (2) ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿਚ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ।

12. ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਪੈਰਾ 4 'ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਈਅਰ, ਜੇ. ਲਿਖਦਾ ਹੈ:

"4. ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 53 ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 235 (2) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ।
ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਅਤੇ, ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਲੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਹੀ। ਬੇਸ਼ਕ, ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 (2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਖਰਚਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,
ਨਿਆਂ ਦੇ ਮਕਸਦ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ
ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 235 (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਹ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਂ ਬਚਾਓ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਨਿਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ।

13. ਦੀਪਕ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਕੇਸ, ਦੱਤੂ, ਜੇ. ਪੈਰਾ 54 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

---

[55] (1977) 3 ਐਸਸੀਸੀ 218

"54. ਇੱਥੇ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ
ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ

ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 57 ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਨਾ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਤਰੀਕਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ
ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛੇ ਬੇਕਸੂਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ 3
ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਦੀ ਸੜ ਕੇ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ
ਨੂੰ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। "

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਸੰਤ ਸੰਪਤ ਦੁਪਰੇ ਬਨਾਮ ਵਸੰਤ ਸੰਪਤ ਦੁਪਰੇ ਬਨਾਮ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ
ਰਾਜ 32 ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਲਾਉਦੀਨ ਮੀਆਂ ਬਨਾਮ ਅਲਾਉਦੀਨ ਮੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ 11, ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 12 ਅਤੇ ਬੀ.ਏ. ਉਮੇਸ਼
ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 31, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"16. ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਗਦੂ ਬਨਾਮ ਦਗਦੂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।
ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 54 ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਂਚ
ਆਇਆ। ਰਾਜ
ਪੰਜਾਬ ਦੇ 55. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਤਰੀਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ,
ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ
ਕਸੂਰਤ ਨੂੰ ਗਲਤ ਜੁਾਂ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜੁਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ
ਦਗਦੂ ਬਨਾਮ ਦਗਦੂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 54 ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ
ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧੀਨ
ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਮਨੋਜ ਸੂਰਿਆਵੰਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ 58 ਵਿੱਚ,
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:

---

[57] ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦੀਪਕ ਰਾਏ, 2010 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਪੈਟ 949

[58] (2020) 4 ਐਸਸੀਸੀ 451

"27.2. ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਜ਼ਾ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ
ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 235 (2) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਦਗਦੂ ਬਨਾਮ ਦਗਦੂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 54.

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੀਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 34, ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਖਤ ਜਾਂਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ
ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਹਾਲਾਤ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਰੁਝਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਬਣਾਉਣਾ ਇੰਨਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਲੜੀ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 34 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਨੁੰਮੰਤ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ 59 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:

"ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਸਥਿਤੀਗਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੂਬਾਰਾ, ਹਾਲਾਤ
ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਰੁਝਾਨ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਪਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ
ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

H [59] (1952) SCR 1091

ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਕੰਮ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜਾ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪਹੁੰਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਵਡੀਵੇਲੂ ਥੇਵਰ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ 60 ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਝੁਕਾਅ ਸੀ
ਪਹਿਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਤਲ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ,
ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਰਿਕਾਰਡ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ
ਦਲੀਲ ਦੀ ਇਸ ਲਾਈਨ ਲਈ. ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਹੈ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ, ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਸਵਾਲ ਵਾਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਵਾਲੀਅਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ
ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਉਲਝਣ ਭਰੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਹੈ
ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੀ, ਦੋਵਾਂ ਵਾਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਘੱਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਅਦਾਲਤ
ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ
ਹਾਲਾਤ[ਸੋਧੋ] ਪਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਦਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,
ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੱਟ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

60 (1957) ਐਸਸੀਆਰ 981 - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ.

ਨਿਆਂ। ਇਹ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਤਲ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਏ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੀੜਤ ਕਾਤਲਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਨਾ ਸਕੇ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ
ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ।

ਜੁਮਾਨ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 61; ਮੌਤ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ।

"4. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 1986 ਦੀ ਐਸਐਲਪੀ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ 558 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 20 ਮਾਰਚ, 1986 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਐਸਐਲਪੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302, 1860 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸਬੂਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਉਸਦੇ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੀ ਹਰ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਰੇਕ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਜਿਹੇ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਹੈ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਤਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ -
ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇ

H [61] (1991) 1 SCC 752

ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ।

ਆਪਣੀ ਕਾਮਨਾ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕੋ ਇਕ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਸਮਾਜਿਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਰੋਕਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਪਰਾਧੀ। ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਲਾਲ ਸੋਮੇਸ਼ਵਰ ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ()[62]:-

"19. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ
ਕੇਸ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਜੋ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਉਸ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸ਼ੰਕਰ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਐਨ. ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ
ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।[63] ਅਸੀਂ ਉਸ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕੇਵਲ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵੀ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਹੋਵੇਗੀ
ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੁਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਟੀਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਅਤੇ
ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ. ਜਿਵੇਂ
ਕਿ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 8, ਹੁਲਕੀ ਸਜ਼ਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਗੰਭੀਰ ਹਾਲਾਤ ◌ਾ◌ਂ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ
ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਕੇਸ 8 ਵਿੱਚ "ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ" ਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਬਾਰੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਫ
ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਕੇਸ 8 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ
ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:
(ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 489, ਪੈਰਾ 40)

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ
ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ,

---

[62] (1994) 6 ਐਸਸੀਸੀ 186

[63] (1994) 4 ਐਸਸੀਸੀ

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲਾਉਦੀਨ ਮੀਆਂ ਬਨਾਮ ਅਲਾਉਦੀਨ ਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ 11, ਇਸੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 22, ਪੈਰਾ 12)

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਾਂ ਜੋ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੀ ਗਰੈਵਿਟੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਫਿੱਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਕੇਸ 8 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 'ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ' ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾਧਾਰਣ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ। ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ, ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ
ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਜੁਰਮ ਲਈ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਰੋਕਥਾਮ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ-
ਫੋਲਡ ਉਦੇਸ਼ () ਦੰਡਕਾਰੀ () ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ () ਰੱਖਿਆਤਮਕ। ਇਸੇ ਲਈ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਕੇਸ 8 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸਮਾਜ ਲਈ ਖਤਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ
ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਜੋ ਸਿਰਫ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਾਡੀ ਦ੍ਰਿੜ ਰਾਏ ਹੈ
ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ "ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸਾਂ" ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਨ
ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਕਾਮਤਾ ਤਿਵਾੜੀ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ[64]

(v) ਮੋਲਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ।[65]

---

[64] (1996) 6 ਐਸਸੀਸੀ 250

[65] (1999) 9 ਐਸਸੀਸੀ

H

(v) ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਉਰਫ ੍ ਦਾਦਿਆ ਸ਼ੰਕਰ ਅਲਹਟ ਬਨਾਮ ਰਾਜ
ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ 66; ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 302 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"27. ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਦੇ ਹੈ। ਜੇ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼, ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਨੀਂਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ.
ਇਸ ਦਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਵਿਗੜਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ
ਹਾਲਾਤ ਸੰਤੁਲਿਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਸਥਿਤੀਗਤ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਉਹ ਜਨਤਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ
ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ
ਉਕਤ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ, ਠੋਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣਾ, ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ
ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ
ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਵਸੰਤ ਸੰਪਤ ਦੁਪਾਰੇ ਬਨਾਮ ਵਸੰਤ ਸੰਪਤ ਦੁਪਾਰੇ ਵਿ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 6

"38. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਹਾਂ
ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਹਨ: ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ
ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੱਚੇ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ; ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਲਿਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਹ ਗਿਆ ਸੀ
ਮਿੰਟੇ ਤਾਜ਼ਾ ਚਾਕਲੇਟ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂ 6 ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ
ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ; ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੱਚਾ ਸੀ
ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਉਹ ਲੜਕੀ ਨਾਲ "ਟੇਕੜੀ-ਵਾਦੀ" ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਧੋਤਾ ਸੀ

---

[66] (2008) 15 ਐਸਸੀਸੀ

ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ 'ਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਪੱਥਰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ; ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਹੋਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਬਾਰੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਕਾਰਨ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ; ਕਿ ਪੱਥਰ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ
ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਕੁੱਟ ਕੇ; ਕਿ ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਕਿ ਪੱਥਰਾਂ 'ਤੇ ਬਲੱਡ ਗਰੁੱਪ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਬਲੱਡ ਗਰੁੱਪ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

ਉਦਾਹਰਣ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੧੩ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ
ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਲਪਨਾ, ਪੂਰੀ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਮਨੋਹਰਨ ਬਨਾਮ ਮਨੋਹਰਨ ਵੀ. ਸਟੇਟ 67

"23 ..... ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ
ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਸ਼ੱਕ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(v), (v) ਅਤੇ (v) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302, 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਜਾਂ
ਹੇਠਾਂ; ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਲਾਈਨ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ

H [67] (2019) 7 ਐਸਸੀਸੀ

ਸਬੂਤ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ. ਕੁਝ

ਅ

ਜਿਹੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਇਹ ਹਨ: -

ਅਲੋਕ ਨਾਥ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਅਲੋਕ ਨਾਥ ਦੱਤਾ ਵਿ. ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ 68:-

81. ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਕਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ।
ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਖਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੱਚ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲੱਭਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ....."

ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ ਵਿ. ਅਸਾਮ ਰਾਜ 14:-

55. ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ
ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ, <u>ਪਰ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ</u> ਡੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
<u>ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਸਬੂਤ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।</u>

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਛਤਾਵਾ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ
ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜੁਰਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਦਾਨੰਦ (2) ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ 69
ਬਚਨ ਸਿੰਘ 8 ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,
ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"36. ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਮਿਆਰੀਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ
ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਅਨੰਤ, ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਨ
ਅਣਕਿਆਸੇ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੋ ਮਾਮਲੇ ਬਿਲਕੁਲ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ
ਅਣਗਿਣਤ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਸੁਮੇਲ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਗਣਨਾ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ

---

[68] (2007) 12 230

[69] (2008) 13 ਐਸਸੀਸੀ

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਿਆਰੀਕਰਨ ਅੰਨ੍ਹੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਵੇਦੀ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

… … …

48. ਇਹ ਗੱਲ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਵੀ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਇਹ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ
ਬਚਨ ਸਿੰਘ 8 ਨੇ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਰੱਖਿਆ। ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ9 ਨੇ ਵਿਹਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ।
ਪਰ ਮੰਦਭਾਗੀ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ 9 ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

49. ਅਲੋਕ ਨਾਥ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਡਬਲਯੂ.ਬੀ. ਰਾਜ ਵਿੱਚ।[ਸਿਨਹਾ , ਜੇ. ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਏ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਅਦਾਲਤਾਂ
ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੱਥ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕੁਝ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ" ਅਤੇ ਅੱਗੇ "ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਚਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਲਏ ਸਨ"। ਕਾਟਜੂ, ਜੇ. ਇਸ ਅਪੀਲ 'ਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੋ
ਅਲੋਕ ਨਾਥ ਦੱਤਾ 68 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। <u>ਕਾਟਜੂ, ਜੇ. ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ</u>
<u>ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਯਮ (</u>ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਲੋਕ ਨਾਥ ਦੱਤਾ 68 ਵਿੱਚ ਇਹ "ਆਮ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ)। ਪਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਸਿਨਹਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਤੀਸ਼ ਭੂਸ਼ਣ ਬਰਿਆਰ ਬਨਾਮ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਸਤੀਸ਼ ਭੂਸ਼ਣ ਬਰਿਆਰ ਵਿ. ਅਵਸਥਾ
ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ 70
ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ 71 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

---

[70] (2009) 6 ਐਸਸੀਸੀ 498
[71] (1998) 5 ਐਸਸੀਸੀ 336 - ਫਿਰੌਤੀ ਲਈ 10 ਸਾਲ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਤੇ ਕਤਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਗੋਪੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਦਾਲਤ।

"161. ਮਿਸਟਰ ਐਡਸੁਰ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਮੋ

ਹਨ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ। ਟੀ.ਐਨ. ਰਾਜ[71] ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਮੌਜੂਦਾ ਨਾਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੇਸ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਦਾ ਕਤਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,
ਸੀ
ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਬੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ
ਕਿ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ।

ਹਾਲਾਤ ◌ਾ◌ं 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"167. ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੇਸ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ। ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਸ ਕਾਰਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਦਾਨੰਦ (2)[69] ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਸਥਿਤੀਗਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਸਬੂਤ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
ਪਰੰ, ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੁਝ ਅਨੁਮਾਨ, ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਲਪਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿੱਥੇ
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਥਿਤੀਗਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ
ਸਬੂਤ, ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਕੇਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ.

168. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੇਸ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ
ਪ੍ਰਵਾਨਕ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਹੁੰਚੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ.
ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜੋ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ
ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਇਕ ਪਾਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਪਰਖ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਪੂਰਨ ਚੰਦਰ ਕੁਸ਼ਲ ਬਨਾਮ ਪੂਰਨ ਚੰਦਰ ਕੁਸਲ ਵੀ. ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ 16

"7. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸੀ ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਸਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 30 ਸਾਲ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸਬੂਤ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀਗਤ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਲਚਕਦਾਰ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਹਨ
ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਮਝਦਾਰੀ, ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਝਿਜਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਿਨਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੫ ਦੀ ਧੀ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗੁਆਂਢੀ ਸੀ। ਦੇ ਸੰਚਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ
ਤੱਥ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਵੀ. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ 72

(v) ਸੁਸ਼ੀਲ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ) 73
ਮਹੇਸ਼ ਧਨਾਜੀ ਸ਼ਿੰਦੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 74

ਕਾਲੂ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਕਾਲੂ ਖਾਨ ਵਿ. ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ 17

"24. ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਹਨ, ਸਵਾਮੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ
ਸ਼ਰਦਾਨੰਦ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ 75, ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ
ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਬੂਤ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ "ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ" ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਫੂਲਪ੍ਰੂਫ਼ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਰਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

---

72 (2012) 5 ਐਸਸੀਸੀ 766
73 (2014) 4 ਐਸਸੀਸੀ 317
74 (2014) 4 ਐਸਸੀਸੀ 292
75 (2007) 12 ਐਸਸੀਸੀ 288 ਪੈਰਾ 87

ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ, ਇਹ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਏ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ
ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ
"ਦੋਸ਼ੀ ਗਣਨਾ" ਵਿੱਚ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਕਤਲ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ।
25. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:
(ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਦਾਨੰਦ ਕੇਸ 75, ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 320-21, ਪੈਰਾ 88-90)

"88. ਇਸ ਲੀਗ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 1874, ਮੈਰਿਟ ਬਨਾਮ ਹੈ. ਰਾਜ 76, ਜਿੱਥੇ ਜਾਰਜੀਆ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ
ਜਾਰਜੀਆ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਇਸ ਰਾਜ ਦੇ ਦੰਡਾਵਲੀ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਕਤਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੌਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਿਵਾਏ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ
ਸਿਰਫ ਸਥਿਤੀਗਤ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸਿਰਫ ਸਥਿਤੀਗਤ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਫਿਰ ਇਹ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ
ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਜੱਜ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਊਰੀ ... ਸਿਫਾਰਸ਼
ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ; ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ
ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਜੱਜ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ
ਮੌਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਦੀ ਸਜ਼ਾ
ਕੈਦ।

89. ਜੈਕਸਨ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ 77 ਦਾ ਬਾਅਦ ਦਾ ਕੇਸ, ਅਲਾ ਨੇ ਪੰਨਾ 29-30 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। [ਇਹ ਵੀ
ਦੇਖੋ ਐਸ.ਐਮ. ਫਿਲਿਪਸ, ਮਸ਼ਹੂਰ
ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੈ
ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸਬੂਤ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, 50-52 (1875)।

90. ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਬਨਾਮ ਕੁਈਨੋਨਜ਼ 78, ਐਫ ਸੁਪ 2 ਡੀ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 267 ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:

"ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਜੋ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ
ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇ ਜੀ
ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਨੈਤਿਕ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਹੋਰ ਵਾਜਬ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

---

[76] (1874) 52 82
[77] 74 ਅਲਾ 26 (1883)
[78] 205 . 2 256 (2002)

26. ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਤੀਸ਼ਭੂਸ਼ਣ ਬਰਿਆਰ ਬਨਾਮ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਵਿੱਚ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 70, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ
ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਫਿਰੌਤੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ
ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ
ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਸਿਰਫ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਤਰੀਕਾ ਕਤਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੇ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਤਰੀਕਾ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। <u>ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੇਸ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ</u>

<u>ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਕੇਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।</u> ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵੇਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਚਰਿੱਤਰ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। ਜਿੱਥੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਾਲਾਤ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

… … …

30. ਮਹੇਸ਼ ਧਨਾਜੀ ਸ਼ਿੰਦੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 74 ਕੇਸ ਵਿੱਚ, <u>ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਢੰਗ, ਕਤਲ ਦੀ ਮੌਤ, 10 ਵਿੱਚੋਂ 9 ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖੀ ਗਈ ਥਿਊਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਲਾਤ ਸਾਬਤ ਹੋਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ</u>

ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ ਹੈ
ਉਮਰ, ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿਰਾਸਤੀ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ.....

ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਜਾਲ ਸਥਿਤੀਗਤ ਹੈ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਜੁਰਮ ਵੱਖ-ਵੱਖ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੁਤੰਤਰ ਸਬੂਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨਾਲ "ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ" ਸੀ; ਗੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ; ਵਾਧੂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸ਼ਟੀਯੋਗ ਗਵਾਹੀਆਂ- ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ; ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੰਗਦੇ ਹਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਸਬੂਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾਉਂਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁੰਮ ਸ਼ੁਦਾ ਲਿੰਕ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਬੂਤ ਵੀ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਇੰਡੀਸ਼ੀਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਸ ਨਾਲ "ਅਪਰਾਧ" ਅਤੇ "ਅਪਰਾਧੀ" ਵਿਚਕਾਰ ਗਠਜੋੜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਵਿਗੜਦੇ ਹਾਲਾਤ ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਿਨਾਉਣਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਹਾਲਾਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਗੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਸਮੇਤ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਕ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ "ਦੋਸ਼ੀ" ਵਿੱਚ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਕੈਲਕੁਲਸ" ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਓ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਯਾਨੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰੇ ਹੋਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਅਸਾਧਾਰਣ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ

ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਬ੍ਰਹਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਨ

ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਾਏ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ

ਨਿਆਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੋਕਥਾਮ, ਰੋਕਥਾਮ, ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਵਿ. ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ 79

"15. ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮੁਕੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਮੁਕੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ। ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ)[33] [ਨਿਰਭਯਾ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ] ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਕੇਸ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ "ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ" ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਮੁਕੇਸ਼ ੩੩ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੇਸ਼ 33 ਪੀੜਤਾ ਨਾਲ ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਮੁਕੇਸ਼

ਉਹ ਉਸੇ ਰਾਤ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਆਦਿ ਸਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਗਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸਬੂਤ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਮੈਨਹੋਲ ਵਰਕਰ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ ੫੦ ਸਾਲ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

H [79] (2019) 16 ਐਸਸੀਸੀ

ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 354 (3) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਐਮ.ਡੀ. ਮੰਨਨ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ 80

"57. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਥਿਤ ਗੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।
ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਬਰਾਮਦਗੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਬੂਤ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ।

… … …

79. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੱਠ ਸਾਲ ਦੀ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚੀ ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਈ।
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਲਾਲਸਾ। ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪੀੜਤ ਦਾ ਕਤਲ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।
ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ
ਅਪਰਾਧ ਘਿਨਾਉਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ "ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਦਿਲੀਪ ਬਾਂਕਰ ਬਨਾਮ ਦਿਲੀਪ ਬਾਂਕਰ ਐਮ.ਪੀ. ਰਾਜ[81]
ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਇਛੁੱਕ ਹਾਂ। ਇਹ ਠੀਕ ਸੀ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਤੀਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸਥਿਤੀਗਤ ਹੈ
ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਬੂਤ. ਅਸੀਂ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ
ਕੁੱਲ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

---

[80] (2019) 16 ਐਸਸੀਸੀ 584
[81] //1125/2019

ਇਨ੍ਹਾਂ 12 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਨੰਬਰ (), (v), (v), (v), (9), (), () ਅਤੇ () ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਬਾਕੀਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੇਸ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ

ਰਮੇਸ਼ਭਾਈ ਚੰਦੂਭਾਈ ਰਾਠੌੜ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ 82, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 363, 366, 376, 397 ਅਤੇ 302 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀੜਤ ਚੌਥੀ ਜਮਾਤ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ।
ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਪਸਾਇਤ, ਜੇ.

"30. ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਦੇ ਹੈ। ਜੇ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ
ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਕਿਰਦਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਨੀਂਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਘਟਾਉਣ ਾ
ਹਾਲਾਤ ਾਂ ਅਤੇ ਵਿਗੜਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।
ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੇਸ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ
ਜਨਤਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਹਨ. ਜੇ ਉਕਤ ਸਬੂਤ ਹਨ
ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ, ਠੋਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣਾ, ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਸਥਿਤੀਗਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ
ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ
ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਪਸਾਇਤ, ਜੇ. ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।
ਗਾਂਗੁਲੀ, ਜੇ. ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪਸਾਇਤ, ਜੇ. ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸਨ ਪਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸਹੀ ਸਜ਼ਾ ਉਮਰ ਕੈਦ ਹੈ। ਗਾਂਗੁਲੀ, ਜੇ. ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ

H [82] (2009) 5 SCC 740

ਧਨੰਜਯ ਚੈਟਰਜੀ ਬਨਾਮ ਡਬਲਯੂ.ਬੀ. ਰਾਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ[83], ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"64. ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਧਨੰਜਯ 83 ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੁਰਮ ਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਧਨੰਜਯ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਆਉਣ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਚਿੜਾਇਆ। ਤਾਜ਼ਾ ਘਟਨਾ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ 2-3-1990 ਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਧਨੰਜਯ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨੂੰ ਫਿਲਮ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਇਸ ਬਾਰੇ। ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਧਨੰਜਯ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਧਨੰਜਯ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਨੰਜਯ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸੀ ਮ੍ਰਿਤਕ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਾਂਗੁਲੀ, ਜੇ.

"117. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮਰ 28 ਸਾਲ ਸੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ। ਉਹ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਦਭਾਗੀ ਘਟਨਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਮਾਜ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ। ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੈ।

… … …

120. ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ। ਮੇਰੀ ਨਿਮਰ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇਗੀ। ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

---

[83] (1994) 2 220

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ (ਰਮੇਸ਼ਭਾਈ ਚੰਦੂਭਾਈ ਰਾਠੌੜ (2) ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ 23) ਦੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਪਸਾਇਤ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪਰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਗਾਂਗੁਲੀ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠ:-

9. ਦੋਵੇਂ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਧਨੰਜਯ ਚੈਟਰਜੀ ਕੇਸ 83 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਗਾਂਗੁਲੀ, ਜੇ.
ਉਸ ਕੇਸ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ ਸਿਰਫ 27 ਸਾਲ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਦੇਵੇ ਕਿ
ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਗਾਂਗੁਲੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ
ਅਪਰਾਧ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਆਰਡਰਡ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਡਰ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਮਰਾਜ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮੁਲਾ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।[85] ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ "ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਕੈਦ" ਸ਼ਬਦ ਹੈ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੁਦਰਤੀ ਲਈ ਕੈਦ ਹੋਵੇਗਾ
ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਉਮਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਅਤੇ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 433-ਏ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ।

39. ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਦਾਨੰਦ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਹਿਮਤੀ ਸੀ। ਸਿਨਹਾ, ਜੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਕਾਟਜੂ,

[84] (2010) 1 ਐਸਸੀਸੀ 573

H [85] (2010) 3 SCC 508

ਜੇ. ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਏ
ਨੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਦਾਨੰਦ (2) ਵਜੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ[69] ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਟਜੂ, ਜੇ. ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿ "ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ" ਸਹੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ।
ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 91 ਤੋਂ 93 ਵਿੱਚ ਵਾਕ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ.
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਲੂ ਖਾਨ 17 ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਦਾਨੰਦ 75 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਿਨਹਾ, ਜੇ ਦੀ ਰਾਏ ਤੋਂ ਪੈਰਾ 88 ਤੋਂ 90 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਇਹ ਕੇਸ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਦਾਨੰਦ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ
(2)[69] ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਧਾਰਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਸਥਿਤੀਗਤ
ਸਬੂਤ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਕੇਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਕਾਲੂ ਖਾਨ 17 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ। ਦਰਅਸਲ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਦਾਨੰਦ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ 75 ਵਿੱਚ ਸਿਨਹਾ ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਤੀਸ਼ਭੂਸ਼ਣ ਬਰਿਆਰ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ[70] ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ।

ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ

ਜੇ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਅਯੋਗ ਹਨ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ
ਕਿਸੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਕੇਸ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ
ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਹਨ

ਅਯੋਗ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੀਏ, ਸਾਨੂੰ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਥੁਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹੈ।

ਅਸ਼ੋਕ ਦੇਬਬਰਮਾ ਉਰਫ ਅਚਕ ਦੇਬਬਰਮਾ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਰਾਜ 18 ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੈਰਾ 30 ਤੋਂ 34 ਵਿੱਚ "ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੱਕ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਚਰਚਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

"30. ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸਬੂਤ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮਿਆਰ ਦੁਆਰਾ "ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ" ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਨ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ। ਰਾਜ 86, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

"ਸ਼ੱਕ ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ ਅਮੂਰਤ ਅਟਕਲਾਂ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ. ਕਾਨੂੰਨ ਸੱਚ ਾਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ। ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਮੁਕਤ. ਸ਼ੱਕ ਅਸਲ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ੱਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ,
ਸਿਰਫ਼ ਅਸਪਸ਼ਟ ਖਦਸ਼ੇ। ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ, ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਹੈ
ਤਰਕ ਅਤੇ ਆਮ ਸਮਝ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ. ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਰਮਾਕਾਂਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਰਾਏ 87 ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ।
ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਬਨਾਮ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਵਿੱਚ। ਵੈਬਸਟਰ 88 ਨੇ ਪੰਨਾ 320 ਤੇ, ਮੈਸਾਚੁਸੇਟਸ ਕੋਰਟ ਨੇ, 1850 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, "ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ:

"ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ... ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਚੀਜ਼, ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸਬੂਤ, ਕਿਸੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਸ਼ੱਕ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ. ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
ਕੇਸ ਦੀ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਜੋ, ਪੂਰੀ ਤੁਲਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ

---

[86] (2003) 7 56 : 2003 () 1577
[87] (2003) 12 395 : 2004 () 445
[88] (1850) 5 ਕੁਸ਼ 295 : 52 711 (ਮਾਸ ਸੁਪ ਸੀਟੀ)

ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਜੂਰੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਇ

ਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਸਥਾਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਂ ਗਣਿਤਿਕ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਵਾਜਬ ਤੋਂ ਪਰੇ
ਸ਼ੱਕ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ "ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੱਕ" ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ. ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਤੁਰੰਤ
ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 30-35 ਵਿਅਕਤੀ ਹਥਿਆਰਾਂ, ਡੀਏਓ, ਲਾਠੀ ਆਦਿ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ,
ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 15 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ,
ਪਰ ਸਿਰਫ 11 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਤਿੰਨ ਸਨ
ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ, ਜੋ ਫਰਾਰ ਹੈ।
ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ 'ਚ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹੀ ਸਾਰਾ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਅਦਾਲਤ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕੇਸ ਦੁਰਲੱਭ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

"ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੱਕ" ਇੱਕ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਈ ਵਾਰ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਿਊਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ. ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਬਨਾਮ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਵਿੱਚ। ਲਿਨਾਗ 89, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ
ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਊਰੀ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ' 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜੂਰੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਜਿਹੜੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਉਸਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦੇ ਸਨ,
ਪਰ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਸ਼ਚਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 14 ਲਈ ਸੰਖੇਪ। ਬਹੁਲਤਾ ਅਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ 'ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ' ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

[89] 101 L Ed 2d 155 : 487 US 164 (1988)

ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੇ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ 'ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕਾਂ' ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ। ਫਰੈਂਕਲਿਨ, ਯੂ.ਐੱਸ. ਪੰਨਾ 175 'ਤੇ ਦੇਖੋ; ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਵਿਖੇ ਪੋਸਟ, ਯੂ.ਐੱਸ. ਪੰਨਾ 189. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਸਵਾਲਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੜਾਅ, ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਕੀ
ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਜਵਾਬਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ
'ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ'। ਐਪ. 15 (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ). ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਊਰੀ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਸਬੂਤ ਮੰਗਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ
ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਉਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ।

ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਬਨਾਮ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ। ਬ੍ਰਾਊਨ90 ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਮਰੀਕੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ, "ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੱਕ" ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ ਜੋ "ਇੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ" ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ
ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ" ਅਤੇ "ਪੂਰਨ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ"". ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ "ਬਾਕੀ ਸ਼ੱਕ" ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ" ਤੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ
ਕੇਸ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਇਸ ਵਧੇ ਹੋਏ ਬੋਝ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਵੀ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ "ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ"" ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਪਰ, "ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ" ਅਤੇ "ਪੂਰਨ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ" ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮਨ ਭਟਕ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ "ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ"" ਲਈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਹ "ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ" ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ". ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਜਤਾਇਆ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਦਾ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮ, ਘਿਨਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ
ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸਮੂਹਾਂ 'ਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ

---

90 93 2 934 : 479 538 (1987)

ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਲਗਭਗ 35 ਹੈ। ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਟੈਸਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਚੇ ਹੋਏ ਤੱਤ

ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ ਵਜੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

45. ਅਸ਼ੋਕ ਦੇਬਬਰਮਾ 18 ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

ਸੁਦਾਮ ਉਰਫ ਰਾਹੁਲ ਨੀਰਾਮ ਜਾਧਵ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 19 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਯਾਨੀ ਉਹ ਔਰਤ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਦੋ ਬੱਚੇ।
ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ "ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਬਾਕੀ ਉਮਰ ਦੀ ਕੈਦ" ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

"19.1. ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ
ਕੇਸ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀਗਤ ਹੈ, ਇਨਾਮ ਦੇਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ (ਦੇਖੋ ਸਵਾਮੀ ਸ਼ਰਦਾਨੰਦ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ 75 ਅਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ[91])।

ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗੰਭੀਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ, ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸੁਭਾਅ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਪਿਛੋਕੜ, ਉਮਰ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਵਨਾਤਮਕ
ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗੜਬੜ, ਆਦਿ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸ਼ੋਕ ਦੇਬਬਰਮਾ ਬਨਾਮ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਰਾਜ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੇ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ
ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਯਕੀਨ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਜਾਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਹੋਂਦ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ

[91] (2011) 3 ਐਸਸੀਸੀ

ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਅਮਰੀਕੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

"33. ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਬਨਾਮ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ। ਬ੍ਰਾਊਨ90 ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਮਰੀਕੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ, "ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੱਕ" ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ, ਮਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਸਥਾ ਜੋ "ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ" ਅਤੇ "ਪੂਰਨ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ" ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ "ਬਾਕੀ ਸ਼ੱਕ" ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ" ਤੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। ਸਾਡੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਇਸ ਵਧੇ ਹੋਏ ਬੋਝ ਨੂੰ ਥੋਪਣਾ ਸਜ਼ਾ।

34. ਅਸੀਂ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ "ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ" ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਪਰ, ਵਿਚਕਾਰ "ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ" ਅਤੇ "ਪੂਰਨ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ", ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮਨ ਉਹ ਭਟਕ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ "ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ" ਲਈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਹ "ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ" ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮ, ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੁਰਮ, ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਗਭਗ 35 ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਟੈਸਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਸ਼ੱਕ ਟੈਸਟ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ ਵਜੋਂ।

ਹਾਲਾਂਕਿ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੱਥ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ <u>ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੌਕਿਆਂ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਅਟੱਲ ਸਜ਼ਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਮਿਆਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ</u>, ਭਾਵ, ਇਸ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸਥਿਤੀਗਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਇ

ਸ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਹੰਮਦ। ਮੰਨਨ ਬਨਾਮ ਮੰਨਾਨ ਬਨਾਮ। ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੱਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

… … …

"21. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਕਿ ਸਬੂਤ ਹਾਲਾਤੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਨ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਛੱਡੋ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣੇ
ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ
ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਅਦਾਲਤ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਲਾਤ ◌ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਝੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਹੈ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ
ਅਨੀਤਾ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ।
ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੌਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਚਿਆ ਸਬੂਤ ਹੈ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਮਕਸਦ, "ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖੇ ਗਏ" ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਗੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।
ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਬਰਬਰਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ
ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ,
ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਮਾਜ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 31-10-2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਹਮਲਾਵਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੈਦੀਆਂ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈਆਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਗਪੁਰ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ ਐਫਆਈਆਰ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

23.1. ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਆਫੀ 'ਤੇ 14 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਫਲਦਾਇਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਸ਼ਰਦਾਨੰਦ (2) ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ 69 ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ
ਵੀ.ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀਹਰਨ92, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(ਅ) ਰਵੀਸ਼ੰਕਰ ਉਰਫ ਬਾਬਾ ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ 20, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376, 302 ਅਤੇ 376 ਏ ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ 13 ਸਾਲ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਥਾਂ ਇਸ ਨੇ ਲੈ ਲਈ ਸੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਈ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ। ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਨ:-

"57. "ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ" ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉੱਚ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ
ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ
ਅਸ਼ੋਕ ਦੇਬਬਰਮਾ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਮੀਟ੍ਰਿਕ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਰਾਜ 18 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 763, ਪੈਰਾ 31)

"31.... ਸਾਡੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਾਬਤ ਕਰੇ
ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਂ ਗਣਿਤਿਕ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਵਾਲਾ ਕੇਸ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ
ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ "ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੱਕ" ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ।

92 (2016) 7 1 : (2016) 2 695

ਅਸ਼ੋਕ ਦੇਬਬਰਮਾ 18 ਨੇ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ" ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦਰਸਾਇਆ
ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ", ਜੋ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਲੰਮਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੌਰਾਨ "ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ" ਮਿਆਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ
5. ਰਾਜ 86 "ਅਸਲ ਅਤੇ ਠੋਸ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕਾਲਪਨਿਕ, ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਸੰਭਵ". ਇਹ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਹੀਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ, ਹਾਲਾਤ ਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵੱਲ ਝੁਕੇਗਾ
ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕੇਸ "ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ" ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਰਾਜ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਰਗੀਆਂ ਹਨ
ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਟੈਨੇਸੀ ਵਿੱਚ ਟੇਨੇਸੀ ਮੈਕਕਿਨੀ 93 ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਅ ਦੌਰਾਨ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ,
ਪਿਛੋਕੜ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਸਰੀਰਕ ਸਥਿਤੀ, ਆਦਿ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੜਕੀ ਸੀ
ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਕਾਰਨ ਖੂਨ ਵਗਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਤੱਥ,
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਗਲਤ ਖੋਜ ਦਾ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ-
ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੌਰਾਨ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਤੱਥ ਦੀ ਹੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮੌਤ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹੀ ਨਤੀਜਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ।

ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗੀ
ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ
ਧਾਰਾ 304 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਜਸਟਿਸ ਜੇਐਸ ਵਰਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਬਾਰੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

[93] 74 SW 3d 291

"22. ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਲਾਜ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਅਪਰਾਧ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ "ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ" ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਅਜਿਹੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਇਹ ਮੌਤ ਜਾਂ ਮੌਤ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰੰਤਰ ਬਨਸਪਤੀ ਅਵਸਥਾ (ਜਾਂ ਡਾਕਟਰੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ "V"),
ਸਜ਼ਾ ਸਖਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ
ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ" ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਵੀ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 304 (ਭਾਗ 2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ "ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ" ਅਕਸਰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਬਨਸਪਤੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਅਰੁਣਾ ਸ਼ਾਨਬਾਗ ਦੀ ਚਲਦੀ ਕਹਾਣੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ ਨਰਸ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਤਾਈ ਸੀ (ਭਾਵ) ਲਗਭਗ 36 ਸਾਲ) ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਬਨਸਪਤੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ.

23. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਠੋਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇੱਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਧੀ ਹੋਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।
ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ, ਅਰਥਾਤ, ਧਾਰਾ 376 (3) ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
"ਬਲਾਤਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਬਨਸਪਤੀ ਅਵਸਥਾ" ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕੋਡ।

ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ ਹਨ. ਆਖਰੀ ਵੇਖੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗਵਾਹ, ਪੀਡਬਲਯੂ
5 ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਛਾਲ ਮਾਰਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਬਿਆਨ ਤੱਕ। ਦੋ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ, ਪੀਡਬਲਯੂ 6 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 7 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਇਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਬਿਸਕੁਟ ਖੁਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਦੇਰੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ
ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਉਸਦੇ ਘਰ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲਏ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ।
ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ 20 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਸੱਟ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਪੰਚਨਾਮਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਸਰਾ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਰਸਾਇਣਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਏ
ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਹੁੰਆਂ ਦੇ ਸਕ੍ਰੈਪਿੰਗ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਡੀਐਨਏ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ੱਕੀ ਬਾਬਾ ਉਰਫ ਅਸ਼ੋਕ ਕੌਰਵ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਸ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਬੇਸ਼ਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦੇ ਗਠਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਹਨ
ਬਰੀ ਹੋਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਨਾਲ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ
ਇਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਸਿਰਫ ਬੇਕਸੂਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਦੀ ਜਾਨ ਗੁਆਉਣ ਕਾਰਨ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਾਗਤ-ਲਾਭ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਫਹਿਮੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਰੇਰਾ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੋਲਿਨਜ਼94, "ਇਹ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ, ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਸਫਲ ਹੈ". ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਤ ਅਟੱਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਫ਼ਿਰ ਵੀ, ਗੁਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ
ਇਹ ਕੈਦ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੋਵਾਂ ਲਈ. ਇਸ ਲਈ, ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਬੂਤ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲ ਅੰਤਰ ਅਣਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ
"ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ" ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਿੱਥੇ ਇਕੱਲੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੰਚਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਜ਼ਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਸ਼ਰਧਾਨੰਦ (2)[69] ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਹਰਨ ਕੇਸ 92 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

46. ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

[94] (1993) ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਯੂਐਸ ਐਸਸੀ 10: 122

ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੀ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਾਊਨ 90

ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਰੇਨਕੁਵਿਸਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ:

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਲਬਰਟ ਬ੍ਰਾਊਨ ਨੂੰ 15 ਸਾਲਾ ਸੁਸਾਨ ਜੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਫਸਟ ਡਿਗਰੀ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਨੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਵਾਨ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਸੁਸਾਨ ਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਈ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ
ਮੈਂਬਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਜਿਹੇ ਬੇਰਹਿਮ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਮਨੋਚਿਕਿਤਸਕ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬ੍ਰਾਊਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਮ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ
ਜਿਨਸੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਡਰ। ਬ੍ਰਾਊਨ ਨੇ ਖੁਦ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਊਰੀ ਤੋਂ ਰਹਿਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਵਿਗੜਦੇ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋਲਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ,
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ-
"ਇਹ "ਸਿਰਫ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਅਨੁਮਾਨਾਂ, ਹਮਦਰਦੀ, ਜਨੂੰਨ, ਪੱਖਪਾਤ, ਜਨਤਕ ਰਾਏ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਦਾਇਤ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅੱਠਵੀਂ ਅਤੇ ਚੌਦਵੀਂ ਸੋਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ
ਅਮਰੀਕੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ:

"ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹਦਾਇਤ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਅੱਠਵੀਂ ਅਤੇ ਚੌਦਵੀਂ ਸੋਧ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਰਾਏ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ।

ਜਸਟਿਸ ਓ'ਕੋਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਲਿਖੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਜਾਂਚ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ,

ਮੈਂ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਹਦਾਇਤ ਕਿ

ਉ

ਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਸਿਰਫ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਅਨੁਮਾਨਾਂ, ਹਮਦਰਦੀ, ਜਨੂੰਨ, ਪੱਖਪਾਤ, ਜਨਤਕ ਰਾਏ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ"
ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅੱਠਵੀਂ ਅਤੇ ਚੌਦਵੀਂ ਸੋਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਜਿਊਰੀ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ - ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਨੂੰ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ
ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ
ਕਿਸੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੁਕਵੇਂ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ
ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ, ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ।
ਜਸਟਿਸ ਬ੍ਰੇਨਨ (ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਸਟਿਸ ਮਾਰਸ਼ਲ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਸਟੀਵਨਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ) ਨੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:
"ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ
ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਿ ਜਿਊਰੀ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਬਾਰੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜਸਟਿਸ ਬਲੈਕਮੁਨ (ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਸਟਿਸ ਮਾਰਸ਼ਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ) ਵੀ
ਅਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: -

"ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਰਹਿਮ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਪਹਿਲੂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। .....
ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਇੰਨੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
"ਸਮਕਾਲੀ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ," ਗ੍ਰੇਗ ਬ੍ਰਨਾਮ ਜਾਰਜੀਆ, 428 ਯੂ.ਐੱਸ. 181,96
2928 ਵਿੱਚ (ਸਟੀਵਰਟ, ਪਾਵੇਲ ਅਤੇ ਸਟੀਵਨਜ਼ ਦੀ ਰਾਏ,
ਜੇ.ਜੇ.), ਅਸੀਂ ਸਜ਼ਾ ਕਰਤਾ ਦੀ ਦਇਆ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਇਕ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਡੂੰਘੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਰੀ ਚਰਚਾ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ
ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹਦਾਇਤ ਅਤੇ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ
ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਿਆ।

ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਬਨਾਮ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਵੀ. ਲਿਨਾਗ 89

ਜਿਊਰੀ ਨੇ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼" ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ।

ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਮੁੱਦੇ, ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ "ਹਾਂ" ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ. ਮੁੱਦੇ ਇਹ ਸਨ:

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ, ਡੋਨਲ ਜੀਨ ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ, ਕਿ ਮੈਰੀ ਮਾਰਗਰੇਟ ਮੋਰਾਨ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲੇਗਾ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓਕਰਤਾ, ਡੋਨਾਲਡ ਜੀਨ ਫਰੈਂਕਲਿਨ,
ਉਹ ਹਿੰਸਾ ਦੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਸਮਾਜ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਖਤਰਾ ਬਣਨਗੀਆਂ।

ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਊਰੀ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ:

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੌਤ, ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪਹਿਲੂ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ
ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਹਾਲਾਤ .... ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਸਹੀ ਜਵਾਬ "ਹਾਂ" ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ
ਅਜਿਹੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ, ਤੁਹਾਨੂੰ "ਨਹੀਂ" ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਊਰੀ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੈਡਰਲ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:-

"ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਊਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਰੱਖੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ, ਕਾਤਲ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ; ਦੂਜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ (ਡਾਕਟਰੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਉਲਟ) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਾਰਨ ਬਣੀਆਂ
ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ; ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਸਟਿਸ ਵ੍ਹਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅੱਠਵਾਂ ਸੋਧ ਲਈ ਟੈਕਸਾਸ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਜਿਊਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ

ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਦਾਇਤਾਂ,

ਪ

ਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਕਾਤਲ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ।

… … …

ਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, "ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ . . . ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ
ਕਿਸੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਪਹਿਲੂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲੂ," ਐਡਿੰਗਜ਼ ਬਨਾਮ ਓਕਲਾਹੋਮਾ, 455
ਯੂ.ਐੱਸ. 104, 110, 102 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 869, 874, 71 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 1 (1982) (ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ)
ਲੌਕੇਟ, 438 ਯੂ.ਐੱਸ. ਨੂੰ, 604, 98 ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ, 2964 ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਪੜਾਅ, ਕਿਸੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕਾਂ" ਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਲੰਬੇ ਸ਼ੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ
"ਚਰਿੱਤਰ," "ਰਿਕਾਰਡ", ਜਾਂ "ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਹਾਲਾਤ" ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ
ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਰਕ।

ਜਸਟਿਸ ਓ'ਕੋਨਰ (ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਸਟਿਸ ਬਲੈਕਮੁਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ) ਨੇ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ
ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ:

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

ਐਫ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ
ਉਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਸੀ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸ਼ਬਦ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਜੂਰੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਉਸਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦੇ ਸਨ,
ਪਰ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਸ਼ਚਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 14. ਬਹੁਲਤਾ ਅਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੇ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕਾਂ" ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ। ਦੇਖੋ
2328 'ਤੇ: ਪੋਸਟ, 2335 ਤੇ. ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਸਵਾਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ,

ਹਾਲਾਂਕਿ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਸਬੂਤ "ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ" ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਜਵਾਬਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਐਪ 15 (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ). ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਊਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੁਫਤ ਸੀ
ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਉਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮੰਗਣਾ।

ਜਸਟਿਸ ਓ'ਕੌਨਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: -

"ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ "ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੱਕ" ਦਾਅਵਾ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ
ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸਾਸ ਸਕੀਮ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ
ਅੱਠਵੀਂ ਸੋਧ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੇਸ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਿਸੇ ਮੌਤ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
ਉਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੱਕ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹਨ, ਦੇਖੋ ਲੌਕਹਾਰਟ ਬਨਾਮ . ਮੈਕਕਰੀ, 476 ਯੂ.ਐੱਸ. 162, 181, 106 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 1758, 1769, 90 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ
137 (1986), ਪਰ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅੱਠਵਾਂ ਸੋਧ ਲਈ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਲਤਾ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕਾਂ" 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ। 2327, ਪੰਨਾ 695 'ਤੇ ਦੇਖੋ।

95 ਫੁਟਨੋਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"ਅਪਰਾਧ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਜਿਊਰੀ ਦੇ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕਾਂ" 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਲੱਭਣਾ
ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣਾ ਯਕੀਨਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਆਮ ਪ੍ਰਥਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ - ਪਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਖੋ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਸਕਾਟ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, 310 ਮੁਹੰਮਦ 277, 301, 529 ਏ.2ਡੀ 340, 352 (1987); ਸਟ੍ਰਿੰਗਰ
v. ਰਾਜ, 492 .2 928, 946 (ਮਿਸ.1986); ਫ੍ਰੇਲਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, 492 ਏ.2ਡੀ 552, 569 (ਡੇਲ.1985).
ਸੀ.ਐਫ. ਲੌਕਹਾਰਟ ਬਨਾਮ ਮੈਕਕਰੀ, 476 ਯੂ.ਐੱਸ., 205, 106 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. ਤੇ, 1781 'ਤੇ (ਮਾਰਸ਼ਲ, ਜੇ.
ਅਸਹਿਮਤੀ)।
ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਦੇਖੋ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਹਿਚਕੋਕ ਬਨਾਮ. ਡੱਗਰ, 481 ਯੂ.ਐੱਸ. 393, 399, 107 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 1821, 1824, 95 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 347 (1987). ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ "ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਹਾ

ਲਾਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ "ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੱਕ" ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਪਿਛੋਕੜ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਾਲਾਤ, ਜੋ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਮੌਤ। ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਬਨਾਮ ਦੇਖੋ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ। ਬ੍ਰਾਊਨ, 479 ਯੂ.ਐੱਸ., 541, 107 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 839 'ਤੇ; 544, 107 ਸੈਕਿੰਡ 'ਤੇ, 840 'ਤੇ (ਓ'ਕੋਨਰ, ਜੇ., ਸਹਿਮਤੀ); ਐਡਿੰਗਜ਼, 455 ਯੂ.ਐੱਸ. ਤੇ, 110, 112, 102 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. ਤੇ, 874 ਤੇ, 875; ਆਈ.ਡੀ., 117, 102 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. ਤੇ, 878 'ਤੇ (ਓ'ਕੌਨਰ, ਜੇ., ਸਹਿਮਤੀ); ਲੌਕੇਟ, 438 ਯੂ.ਐੱਸ., 605, 98 ਸੈਕੰਡ ਤੇ, 2965 ਵਿੱਚ. "ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੱਕ" ਇਹ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੁਰਮ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਤੱਥਾਂ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਹੈ ਮਨ ਦਾ ਜੋ "ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ" ਅਤੇ "ਪੂਰਨ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ" ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ "ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੱਕ" ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ "ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ" ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸਾਡੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇਸ ਵਧੇ ਹੋਏ ਬੋਝ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ।
(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੌਰਾਨ, ਜਸਟਿਸ ਓ'ਕੋਨਰ ਨੇ ਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ: -

"ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਲੌਕੇਟ 96, ਐਡਿੰਗਜ਼ 97, ਅਤੇ ਹਿਚਕੋਕ 98 ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ.

"ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਇਸ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜੋ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਿਛੋਕੜ, ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੌਕੇਟ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ"- ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਪਰਾਧ-ਪੜਾਅ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕਾਂ" ਦਾ ਲਾਭ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 21 ਲਈ ਸੰਖੇਪ ਦੇਖੋ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ "ਸਿਰਫ ਜੁਰਮਾਨੇ" ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਅੱਠਵੀਂ ਸੋਧ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕਾਂ" 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

[96] 438 ਯੂ.ਐੱਸ. 586, 98 ਐਸ.ਸੀ. 2954, 57 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 973 (1978)

[97] 455 ਯੂ.ਐੱਸ. 104, 102 ਐਸ.ਸੀ. 869. 71 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 1 (1982)

[98] 481 ਯੂ.ਐੱਸ. 393, 107 ਐਸ.ਸੀ. 1821, 95 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 347 (1987)

ਅਜਿਹਾ ਬਹਾਨਾ ... ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ, ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਪ੍ਰਤੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਬਨਾਮ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਬ੍ਰਾਊਨ, 479 ਯੂ.ਐੱਸ. 538, 545, 107 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 837, 841, 93 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 934 (1987)
(ਓ'ਕੋਨਰ, ਜੇ., ਸਹਿਮਤ) (ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ)

ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਰਾਜ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੋਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਰਥਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ
ਜਦ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਊਰੀ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਕਤਲ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ
ਖਤਰਨਾਕਤਾ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ, ਜਿਊਰੀ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਵਾਬ ਵਾਪਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ। ਜੇ,
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛੋਕੜ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਕਸੂਰਵਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਜਿਊਰੀ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੇ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ
"ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਨੈਤਿਕ ਜਵਾਬ" ਇਸ ਸਬੂਤ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

… … …

ਲੌਕੇਟ ਜਾਂ ਐਡਿੰਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ
ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਪਿਛੋਕੜ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

() ਜਸਟਿਸ ਸਟੀਵਨਜ਼ (ਜਸਟਿਸ ਬ੍ਰੇਨਨ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਮਾਰਸ਼ਲ ਦੇ ਨਾਲ) ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ

ਵਾਕਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿੱਚ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇੱ

ਕ ਸਬੂਤ। ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੇਧ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ
ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪਰਾਧੀ।" 197, 96 ਸੈਕਿੰਡ ਨੂੰ, 2936 ਵਿੱਚ. ਇਹ ਲੋੜ ਕਿ ਰਾਜ ਇਸ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਾ ਲਗਾਵੇ
ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ
ਜਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਸਿਰਫ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਹੇਰੇਰਾ ਬਨਾਮ ਕੋਲਿਨਜ਼94

ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਰਿਪੋਰਟਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਲੇਬਸ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਸੰਖੇਪ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੱਥ:-

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ 'ਚ ਦੋ ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਕਈ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੇਰੇਰਾ ਦਾ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਪੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦੋਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਹੇਰੇਰਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਕੈਰੀਸਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਜਨਵਰੀ 1982 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਜੁਲਾਈ 1982 ਵਿੱਚ, ਅਫਸਰ ਰੁਕਰ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਰੇਰਾ ਨੇ ਕੈਰੀਸਾਲੇਜ਼ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ।
ਟੈਕਸਾਸ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਦੋ ਜ਼ਮਾਨਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਘੀ ਹੈਬੀਅਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਦੇ ਦਸ ਸਾਲ ਬਾਅਦ
ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਦੂਜੀ ਫੈਡਰਲ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ
ਨਵੇਂ ਲੱਭੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕੈਰੀਸਾਲੇਜ਼ ਅਤੇ ਰੁਕਰ ਦੇ ਕਤਲਾਂ ਤੋਂ "ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼" ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅੱਠਵੀਂ ਸੋਧ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਚੌਦਵੀਂ ਸੋਧ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ
ਇਸ ਲਈ ਗਾਰੰਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੁਣ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਭਰਾ ਨੇ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ
ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਰਾਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਸਲ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦਾਅਵਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕੇ।
ਰੋਕ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਸੀ
ਸੰਘੀ ਹੈਬੀਅਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਘੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਹੇਰੇਰਾ ਵੱਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੈਡਰਲ ਹੈਬੀਅਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਰੇਨਕੁਇਸਟ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"… … ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦਾਅ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੇਖੋ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਬੇਕ ਵੀ. ਅਲਬਾਮਾ, 447 ਯੂ.ਐੱਸ. 625, 100 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 2382, 65 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 392 (1980) (ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ)। ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਬੇਸ਼ਕ, ਰਾਜ ਲਈ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਲਟਣਾ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ. ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇ ਕਿਸੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਮਤ। ਪੈਟਰਸਨ ਬਨਾਮ ਪੈਟਰਸਨ। ਨਿਊਯਾਰਕ, 432 ਯੂ.ਐੱਸ. 197, 208, 97 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 2319, 2326, 53 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 281 (1977). ਅਜਿਹਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

… … …

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਪਰ ਅਸੀਂ "ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਫੈਡਰਲ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਬਾਰੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਮਿਆਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮਰੇ ਬਨਾਮ ਮੁਰੇ ਵੀ. ਗਿਆਰਾਟਾਨੋ, 492 ਯੂ.ਐੱਸ. 1, 9, 109 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 2765, 2770, 106 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 1 91989) (ਬਹੁਲਤਾ ਰਾਏ)। ਬੇਸ਼ਕ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਠਵਾਂ ਸੋਧ ਲਈ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੇਖੋ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਮੈਕਕੋਏ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰੀ ਕੈਰੋਲੀਨਾ, 494 ਯੂ.ਐੱਸ. 433, 110 ਐਸ.ਸੀ. 1227, 108 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 369 (1990) (ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਜੂਰੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਾਂ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦਾ); ਐਡਿੰਗਜ਼ ਬਨਾਮ ਐਡਿੰਗਸ ਓਕਲਾਹੋਮਾ, 455 ਯੂ.ਐੱਸ. 104, 102 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 869, 71 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 1 (1982) (ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਚਰਿੱਤਰ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ); ਲੌਕੇਟ ਬਨਾਮ ਲੌਕੇਟ ਵੀ. ਓਹੀਓ, 438 ਯੂ.ਐੱਸ. 586, 604, 98 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 2954, 2964, 57 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 973 (1978|) (ਬਹੁਲਤਾ ਦੀ ਰਾਏ) (ਉਹੀ)। ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 10 ਪਹਿਲੇ ਪਰਖ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਵਧੇਰੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲੇਗਾ.

ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਿਲੇ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ

ਜੇ ਇੱਕ ਸੰਘੀ ਹੈਬੀਅਸ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ

ਇੱ

ਕ "ਅਸਲ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ" ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। . ਓਰਲ ਆਰਗ 19-20. ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ;
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਡਰਲਾਈਂਗ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਤਲ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੋਵੇਗਾ,
ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ
ਫਾਂਸੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

… … …

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੁਆਫੀ ਨੇ ਸਾਡੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਸੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ "ਅਸਫਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੇ. ਮੂਰ, ਮੁਆਫੀ: ਨਿਆਂ, ਦਇਆ, ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ
131 (1989). ਇਹ ਇਕ ਅਟੱਲ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ, ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਹੈ।
ਪਰ ਇਤਿਹਾਸ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲੱਭੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ.....

ਜਸਟਿਸ ਓ'ਕੋਨਰ (ਜਸਟਿਸ ਕੈਨੇਡੀ ਦੇ ਨਾਲ) ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ। ਜਸਟਿਸ ਸਕੈਲੀਆ (ਜਸਟਿਸ ਥਾਮਸ ਦੇ ਨਾਲ) ਨੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਜਸਟਿਸ ਵ੍ਹਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਸਟਿਸ ਬਲੈਕਮੁਨ (ਜਸਟਿਸ ਸਟੀਵਨਜ਼ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਸਟੀਵਨਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ)
ਜਸਟਿਸ ਸੈਂਟਰ) ਨੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ।

ਓਰੇਗਨ ਬਨਾਮ ਗੁਜ਼ੇਕ 99

ਰਿਪੋਰਟਰ ਆਫ ਫੈਸਲੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਲੇਬਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੱਥ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ:

"ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਗੁਜ਼ੇਕ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉਸਦਾ
ਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਰਾਤ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜਿਸ ਰਾਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਦੋ ਵਾਰ, ਓਰੇਗਨ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ, ਪਰ ਹਰੇਕ
ਗੁਜ਼ੇਕ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਉਸ ਦੀ ਜੀ ਸਜ਼ਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨ 'ਤੇ , ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੱਠਵੀਂ ਅਤੇ ਚੌਦਵੀਂ ਸੋਧਾਂ ਗੁਜ਼ੇਕ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਲਾਈਵ ਗਵਾਹੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਘੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ

---

99 546 ਯੂਐਸ 517 (2006)

ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਰੀ, ਗੁਜ਼ੇਕ ਨੇ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

ਓਰੇਗਨ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਜਸਟਿਸ ਬ੍ਰੇਅਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ:-

"4. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਗ 2, ਸੁਪਰਾ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਚਰਚਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਘੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸੰਕੀਰਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ. ਕੀ ਅੱਠਵੀਂ ਅਤੇ ਚੌਦਵੀਂ ਸੋਧ ਗੁਜ਼ੇਕ ਨੂੰ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਬੂਤ ਹੈ ਗੁਜ਼ੇਕ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਇਹ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਾਨਣਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਗੁਜ਼ੇਕ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ, ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਸਬੂਤ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਕ੍ਰਿਪਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ. .v..§ 138.012 (2)(ਬੀ) (2003)। ਅਸੀਂ ਅੱਠਵੇਂ ਜਾਂ ਅੱਠਵੇਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਚੌਦਵੀਂਆਂ ਸੋਧਾਂ ਜੋ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਓਰੇਗਨ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸਾਂ ਨੇ ਅੱਠਵੀਂ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਇੱਥੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ. ਲੌਕੇਟ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਓਹੀਓ, ਸੁਪਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੁੱਟਣ ਅਤੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੁਕਾਨ (ਜਿੱਥੇ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਸੀ)। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ,

"ਅੱਠਵੀਂ ਅਤੇ ਚੌਦਵੀਂ ਸੋਧ ਲਈ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ... ਕਿਸੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਮੌਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। 604, 98 .. 2954 (ਜ਼ੋਰ ਜੋੜਿਆ ਅਤੇ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)।

ਅਤੇ ਐਡਿੰਗਜ਼ ਬਨਾਮ ਐਡਿੰਗਜ਼ ਵਿੱਚ. ਓਕਲਾਹੋਮਾ, 455 ਯੂ.ਐੱਸ. 104, 102 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 869, 71 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 1, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਨੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ. ਦੇਖੋ ਮੈਕਲੇਸਕੀ ਬਨਾਮ ਮੈਕਲੇਸਕੀ ਵੀ. ਕੇਮਪ, 481 ਯੂ.ਐੱਸ. 279, 306, 107 ਐਸ.ਸੀ. 1756,

95 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 262 (1987); ਬੇਲ ਬਨਾਮ ਬੇਲ ਵੀ. ਓਹੀਓ, 438 ਯੂ.ਐੱਸ. 637, 642, 98 ਏ
ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 2977, 57 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 1010 (1978) (ਬਹੁਲਤਾ ਰਾਏ)।

ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਰਵਾਇਤੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ ਸਨ, ਸਬੂਤ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ। ਨਾ ਹੀ ਸੀ
ਸਬੂਤ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਊਰੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਲੱਭਣ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ।

ਜਸਟਿਸ ਸਕੈਲੀਆ (ਜਸਟਿਸ ਥਾਮਸ ਦੇ ਨਾਲ) ਨੇ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ

ਅਬਦੁਲ ਕਬੀਰ ਬਨਾਮ ਕੁਆਰਟਰਮੈਨ 100

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ
ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ
ਜਸਟਿਸ ਸਟੀਵਨਜ਼, ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਬਨਾਮ ਲਿਨਾਗ 89 ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਓ'ਕੋਨਰ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੋ ਚੀਜ਼ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਜਸਟਿਸ ਓ'ਕੋਨਰ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਰਾਏ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡੀ ਦੇ

ਉਹ ਹਿੱਸੇ
ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ, ਦੇਖੋ ਇਨਫਰਾ,
1668 – 1669, ਅਤੇ ਐਨ.15. ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਜੁਰੇਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ:

"ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਲੌਕੇਟ, ਐਡਿੰਗਜ਼, ਅਤੇ
ਹਿਚਕੋਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਈ ਨਿੱਜੀ ਕਸੂਰਵਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ.

"ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਇਸ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜੋ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਿਛੋਕੜ, ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,
ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ....
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ, ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਪ੍ਰਤੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਬਨਾਮ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਬ੍ਰਾਊਨ, 479 ਯੂ.ਐੱਸ. 538, 545, 107 ਐਸ.ਸੀ.
837, 93 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 934 (1987) (ਓ'ਕੋਨਰ, ਜੇ., ਸਹਿਮਤ) (ਜ਼ੋਰ)
ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ)।

"ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਰਾਜ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ

---

100 550 ਯੂਐਸ 233 (2007)

ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੱਟ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਦਰਅਸਲ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੋਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਰਥਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ.

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਊਰੀ ਕਤਲ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਖਤਰਨਾਕਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ, ਜਿਊਰੀ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ
ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਵਾਬ ਵਾਪਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ
ਇਹ ਸਵਾਲ। ਜੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛੋਕੜ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਾਂ ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਕਸੂਰਵਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਊਰੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਆਪਣੀ 'ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ' ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। 184-185, 108 ਸੈਕਿੰਡ 2320 (ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਾਏ) (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)।

47. ਅਸੀਂ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਮੈਕਕਿਨੀ 93 ਵਿੱਚ ਟੈਨੇਸੀ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਰਵੀਸ਼ੰਕਰ ਉਰਫ ਬਾਬਾ ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ 20 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਲੀਲ ਦੌਰਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ "ਅਪਰਾਧ ਪੜਾਅ" ਤੋਂ। ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸੀ, ਮੁੱਦਾ ਸੀ.

ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

"ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਬੂਤ" ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਅ ਦੌਰਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਿਊਰੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ "

… … …

H

"ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇੱ
ਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਮੰਗ ਕੀਤੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਜਿਊਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੇ ਗਏ ਸਨ।
"

… … …

"….. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਵਾਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜਿਊਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਗਵਾਹੀ ਸੁਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਲਝਾਇਆ ਸੀ "

ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

" .....(4) ਟ੍ਰੇਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਲੀਲ ਦੌਰਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਪੜਾਅ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਪ੍ਰਤੀ ਜਿਊਰੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਗਲਤੀ ਸੀ. "

ਯੂ.ਐੱਸ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜੋ ਸਿਧਾਂਤ ਉਭਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਨ: -

"...ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੂੰਜੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੈ
ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਕਾਤਲ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ....."

ਜਸਟਿਸ ਵ੍ਹਾਈਟ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਬਨਾਮ ਲਿਨਾਗ 89 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ।

"...ਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, " 'ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ. . . [ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ]
ਕਿਸੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਲੂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਾਲਾਤ," ..... ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕਾਂ" ਬਾਰੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ
ਜਸਟਿਸ ਵ੍ਹਾਈਟ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਬਨਾਮ ਲਿਨਾਗ 89 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ।

"…… ਸਾਡੇ ਕੇਸ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਿਸੇ ਮੌਤ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੱਕ ਹੈ.....

ਜਸਟਿਸ ਓ'ਕੌਨਰ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਬਨਾਮ।
ਲਿਨਾਗ 89

"... ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕਾਂ" 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ
ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ..."

ਜਸਟਿਸ ਓ'ਕੌਨਰ ਨੇ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ।
ਲਿਨਾਗ 89.

"..... ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਜਿਊਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ
ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਬਨਾਮ ਲਿਨਾਗ 89 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਓ'ਕੋਨਰ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ "ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੱਕ" ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"... ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੱਕ" ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਹੈ
ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ, ਮਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਸਥਾ ਜੋ "ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ" ਅਤੇ "ਪੂਰਨ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ" ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ "ਬਾਕੀ ਸ਼ੱਕ" ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ" ਤੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਇਸ ਵਧੇ ਹੋਏ ਬੋਝ ਦਾ। (ਜ਼ੋਰ) ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)"

ਜਸਟਿਸ ਓ'ਕੋਨਰ ਨੇ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਬਨਾਮ ਲਿਨਾਗ 89 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ।

"... ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ (ਜਿਊਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਘੱਟ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਬੇਸ਼ਕ, ਰਾਜ ਲਈ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਲਟਣਾ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ. ਪਰ ਅਸੀਂ
ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇ।
ਕਿਸੇ ਬੇਕਸੂਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ। .....ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਰੇਹਨਕੁਵਿਸਟ ਹੇਰੇਰਾ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕੋਲਿਨਜ਼94.

“….. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਇਕ ਅਜੀਬ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਵਿਚ ਬਿਤਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਲ੍ਹ....."

ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਰੇਹਨਕੁਵਿਸਟ ਹੇਰੇਰਾ ਬਨਾਮ ਕੋਲਿਨਜ਼94 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ।

“….. ਅੱਠਵੀਂ ਅਤੇ ਚੌਦਵੀਂ ਸੋਧ ◌ਾ◌ं ਗੁਜ਼ੇਕ ਨੂੰ ਗਰਾਂਟ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸੀ ਨੇ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ। ਇਹ ਸਬੂਤ ਗੁਜ਼ੇਕ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਇਹ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਾਨਣਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ”

ਜਸਟਿਸ ਬ੍ਰੇਅਰ ਓਰੇਗਨ ਬਨਾਮ ਗੁਜ਼ੇਕ 99 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ।

" ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਰਵਾਇਤੀ ਸਨ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸਬੂਤ, ਸਬੂਤ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ। ਨਾ ਹੀ ਸਬੂਤ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਊਰੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਸਨ "

ਜਸਟਿਸ ਬ੍ਰੇਅਰ ਓਰੇਗਨ ਬਨਾਮ ਗੁਜ਼ੇਕ 99 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ।

"ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਰਹਿਮ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਪਹਿਲੂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ"

ਐਫ ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਬਲੈਕਮੁਨ ਦੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ

ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਾਊਨ 90.

ਯੂ.ਐੱਸ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹਨ:-

(ਏ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਾਊਨ 90 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਊਰੀ ਜੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੜਾਅ ਹੁੰਦੇ ਹਨ. ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ "ਅਪਰਾਧ ਪੜਾਅ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ "ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਅ" ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਨੂੰ "ਜੁਰਮਾਨਾ ਪੜਾਅ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਉਚਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਬਾਰੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ "ਸਜ਼ਾ ਪੜਾਅ" ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਦੋਵਾਂ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੂਰੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਤਜਰਬੇ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਿਊਰੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਾਊਨ 90 ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਤੱਤ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ।

(ਅ) ਦੂਜਾ, ਓਰੇਗਨ ਬਨਾਮ ਗੁਜ਼ੇਕ 99 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈਰੇਰਾ ਬਨਾਮ ਕੋਲਿਨਜ਼94 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ. ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਦੋ ਪੜਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ "ਜੁਰਮਾਨਾ ਪੜਾਅ" ਵਿਖੇ ਜਿਊਰੀ ਦੀ ਬਣਤਰ ਇਸ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਉਹ "ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਪੜਾਅ" ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸਾਡੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਣਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

() "ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਪੜਾਅ" ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਗਵਾਈ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਓਰੇਗਨ ਬਨਾਮ ਗੁਜ਼ੇਕ 99 ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਮੁੱਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਅਮਰੀਕੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਬੂਤ ਹੈ ਜੋ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ, ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਉਦਾਹਰਣ ਹਨ ਕਿ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ. ਫਿਰ ਵੀ, ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਯੂ.ਐੱਸ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਜਸਟਿਸ ਓ'ਕੋਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਏ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਇਸ ਵਧੇ ਹੋਏ ਬੋਝ ਬਾਰੇ".

(ਏ) ਅਸ਼ੋਕ ਦੇਬਬਰਮਾ 18 ਵਿੱਚ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਾਊਨ 90 ਅਤੇ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਬਨਾਮ ਲਿਨਾਗ 89 ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਲਾਤ ਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਜਤਾਇਆ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,
ਜਿਸ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਪਰ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਉਹ ਜੁਰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 35 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭਾਰ ਸੀ।

ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਫੈਸਲੇ ਦਾ 33 ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਬਨਾਮ ਜਸਟਿਸ ਓ'ਕੋਨਰ ਦੀ ਰਾਏ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਲਿਨਾਗ 89 ਅਤੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਬਨਾਮ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਭੂਰਾ[90].

ਸੁਦਾਮ ਉਰਫ ਰਾਹੁਲ ਕਨੀਰਾਮ ਜਾਧਵ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 19 ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 19.1 ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਰੋਕ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸ਼ੋਕ ਦੇਬਬਰਮਾ 18 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਟੱਲ ਸਜ਼ਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ "ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ" 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਮੌਤ ਅਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੰਨਨ ਬਨਾਮ ਮੰਨਾਨ
ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ 80. ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਰਾਬਰ ਹੈ
ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹਾਲਾਤ ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗੜਨ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਝੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਰਵੀਸ਼ੰਕਰ 20 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਉੱਚਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ
ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਿਆਰ ਇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ
ਅਸ਼ੋਕ ਦੇਬਬਰਮਾ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਰਾਜ 18 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਬਾਕੀ ਸ਼ੱਕ ਮੀਟ੍ਰਿਕ ..."। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਛੇ ਸ਼ੱਕੀਆਂ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਡੀਐਨਏ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਸਿਰਫ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖੂਨ ਦਾ ਇੱਕ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਯੋਨੀ ਸਲਾਈਡ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 5, 6 ਅਤੇ 7 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ 17 ਅਤੇ 18 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਪੀਡਬਲਯੂ 5, 6 ਅਤੇ 7 ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੰਸਕਰਣ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਰਾ 61 ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ
ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ੱਕੀ ਬਾਬਾ ਉਰਫ ਅਸ਼ੋਕ ਕੌਰਵ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ
ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ, ਇੱਕੋ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫਿਲਟਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਅਸ਼ੋਕ ਦੇਬਬਰਮਾ 18.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੱਥ ਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ, ਉੱਚੇ ਜਾਂ ਉੱਚੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਖਤ ਮਾਪਦੰਡ, ਮੌਤ ਦਾ ਬਦਲ
ਸਜ਼ਾ ਉਚਿਤ ਪਾਈ ਗਈ।

ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਮਿਆਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ 34 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਫੈਸਲੇ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਜਾਂ ਸਥਾਪਿਤ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਲੜੀ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੋਝ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਝ ਅਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਲਪਨਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਪਤਾ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਇਸ ਲਈ, ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ" ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ.

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਲੂ ਖਾਨ 17 ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ
ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਉੱਚ ਜਾਂ ਸਖਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪਹੁੰਚ ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 41 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸਿਧਾਂਤ[ਸੋਧੋ]

ਜੇ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਹਨ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਕਿਰਦਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਸਧਾਰਨ ਕੇਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਯਕੀਨਯੋਗ ਹਨ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹਾਲਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਤ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚਰਿੱਤਰ। ਇਸ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਢਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਲੜਕੀ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਮਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਵੀ ਡੰਗ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰਤਾ ਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਯੋਨੀ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਦੇ ਛਿੜਕਿਆਂ ਦਾ ਰਲੇਵਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਉਮਰ ਪੀੜਤ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੀੜਤ ਦਾ ਮਾਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਮੁਖੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਹੈ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੰਕੇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 17 ਸੀ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 10, 11, 16, 24, 40, 45 ਵਿਖੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਚਾਰਟ ਦੇ 64 ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 30 ਵਿੱਚ ਸਾਰਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪੀੜਤ ਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਬੰਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਵੇ।

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੂਜਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੭੬ ਏ ਤਹਿਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਅਪਰਾਧ 11.02.2013 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 376 ਏ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 376ਏ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜ-ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਸੋਧ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੭੬ ਏ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376ਏ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਉਲਟ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਉਪਲਬਧ ਹੈ
ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜੋ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਭਾਰ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਧਾਰਾ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376ਏ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਭ੍ਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ।

ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਸਖਤ ਕੈਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
25 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ।

ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਥੁਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ V, V, V, V, V, V ਅਤੇ 9 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

57. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 376ਏ ਆਈਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376ਏ ਤਹਿਤ। ਧਾਰਾ 376 (1), (2) (ਐਫ) ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ,
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ () ਅਤੇ () ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

58. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ATTESTED BY ME
Mrs. VAISHALI A. RAMDHAN
M.Sc., LL.B.
ADVOCATE & NOTARY PUBLIC (Govt. of India)
Uran, Navi Mumbai
Regd. No. 10519
Parties are Responsible for
Contents of Document